

ΕΙΡΗΝΗ ΣΟΦΙΑΝΟΥ

η δωρεά

2021

Αθήνα

Σχολή Πυροδότησης Θεατρικής Γραφής Θεάτρου Πορεία

Η Ειρήνη Σοφιανού γεννήθηκε και ζει στην Αθήνα. Εργάστηκε για πολλά χρόνια στον ιδιωτικό και δημόσιο τομέα σε ευρωπαϊκά προγράμματα σχετικά με την εκπαίδευση, την υγεία και τις δημόσιες συμβάσεις. Σήμερα εργάζεται στο υπουργείο Ψηφιακής Διακυβέρνησης. Τα έργα της “Ομίχλη” και “Ο φαροφύλακας” γράφτηκαν στα πλαίσια της σχολής πυροδότησης θεατρικής γραφής του θεάτρου Πορεία (2019-2020), με εισηγητές τους Βαγγέλη Χατζηγιαννίδη, Θανάση Τριαρίδη και είναι αναρτημένα στις ιστοσελίδες του θεάτρου Πορεία και PlayGRound – ελεύθερα θεατρικά έργα.

Email: eirini_sofianou@yahoo.gr

Το έργο γράφτηκε στα πλαίσια της Σχολής Πυροδότησης Θεατρικής Γραφής του Θεάτρου Πορεία (Οκτώβριος 2020 – Μάιος 2021) με εισηγητές τους Βαγγέλη Χατζηγιαννίδη και Θανάση Τριαρίδη.

Το θεατρικό έργο “*Η δωρεά*” της Ειρήνης Σοφιανού διανέμεται ελεύθερα στο διαδίκτυο σε μορφή ψηφιακού βιβλίου υπό άδεια [Creative Commons BY NC ND](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/)

[Αναφορά Δημιουργού – Μη Εμπορική Χρήση – Όχι Παράγωγα Έργα]

Εάν κάποιος ενδιαφέρεται να μεταφέρει το παρόν θεατρικό έργο στη σκηνή, παρακαλείται να επικοινωνήσει πρώτα με την συγγραφέα.

Τα πρόσωπα

Εύη (μιγάδα, ετών 38)

Ηλίας (μαύρος, ετών 38)

Τζέσου (μαύρη, ετών 36)

Γιώργος (λευκός, ετών 38)

Ελένη (λευκή, ετών 72)

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Η Εύη είναι επικεφαλής σε έναν σύνδεσμο που υποστηρίζει και παρέχει βοήθεια σε μετανάστες και πρόσφυγες. Τον σύνδεσμο τον δημιούργησε μαζί με την Τζέσου και τον Ηλία συμφοιτητές από το πανεπιστήμιο. Με τις πρωτοβουλίες της Εύης αλλά και την αφοσίωση και των τριών τους κατάφεραν οι δράσεις του συνδέσμου να αυξάνονται αλλά και να διακρίνονται παρόλο που οι οικονομικοί πόροι είναι περιορισμένοι λόγω των συνεχών περικοπών σε χρηματοδοτήσεις και προγράμματα.

Σε μια δύσκολη στιγμή που στενεύουν τα οικονομικά περιθώρια και η Εύη προσπαθεί να βρει χρηματοδότηση, εμφανίζεται ως σανίδα σωτηρίας μια δωρεά που αφορά ένα ακίνητο μεγάλης αξίας, από έναν άντρα που την προσφέρει στην μνήμη της υιοθετημένης μαύρης αδερφής του.

Το νέο της δωρεάς φέρνει μεγάλο ενθουσιασμό και προσδοκίες για το μέλλον του συνδέσμου στην Τζέσου και τον Ηλία, ενώ η Εύη είναι επιφυλακτική. Γνωρίζει ότι πίσω από τη δωρεά βρίσκονται η μητέρα και ο αδερφός της και έχουν συγκεκριμένο σκοπό.

Η δωρεά πραγματοποιείται αλλά τίποτα δεν θα είναι όπως πριν για τον σύνδεσμο και για τις ζωές των ηρώων.

1η Σκηνή

Χώρος : Ένα γραφείο με ηλεκτρονικό υπολογιστή πίσω του μια βιβλιοθήκη με πολλά κλασέρ, ένα τραπέζι συσκέψεων με καρέκλες γύρω – γύρω. Υπάρχει ένα παράθυρο που βλέπει έξω σε ένα πολυσύχναστο δρόμο με δέντρα στο πεζοδρόμιο.

Η Εύη κοιτάζει έξω από το παράθυρο, ο Ηλίας κάθεται στο τραπέζι των συσκέψεων και μελετάει διάφορα χαρτιά και η Τζέσου κάθεται στο γραφείο της Εύης.

Τζέσου : Ήρθε και επίσημα η πρόσκληση.

Εύη : Να μην ξεχάσω να τα μαζέψω φεύγοντας.

Τζέσου : Έχεις σκεφτεί τι θα φορέσεις;

Εύη : Πόσα βαζάνια άραγε να γεμίζουν;

Τζέσου : Με άκουσες;

Εύη : Συγγνώμη κάτι με ρώτησες.

Τζέσου : Μιλάω για το βραβείο.

Ηλίας : (χωρίς να σηκώσει τα μάτια του από τα χαρτιά) Και η Εύη μιλάει για τις νεραντζιές στο δρόμο.

Τζέσου : Είναι δυνατόν;

Εύη : Κρίμα δεν είναι; Φρούτο είναι και αυτό και μάλιστα παρεξηγημένο. Κανείς δεν του δίνει σημασία λες και είναι διακοσμητικό.

Τζέσου : Είναι θεόπικρο.

Εύη : Θεόπικρο; Τόσα βαζάνια γλυκό του κουταλιού και μαρμελάδα έχω φτιάξει δεν έχει τύχει να δοκιμάσεις;

Ηλίας : Δεν είναι του γούστου της.

Τζέσου : (απευθυνόμενη στον Ηλία) Ενώ εσύ τρελαίνεσαι.

Εύη : Το ξέρετε ότι το Grand Marnier και το Cointreau γίνονται από νεράντζι; Από νεράντζι και όχι από πορτοκάλι. Σας το λέω για να μην το σνομπάρετε.

Τζέσου : Μπορούμε να αφήσουμε τα νεράντζια και να δούμε τι θα γίνει με την τελετή απονομής;

Εύη : Θα πας εσύ.

Τζέσου : Εγώ;

Ηλίας : (σηκώνει απότομα το κεφάλι του από τα χαρτιά) Τι δουλειά έχει η Τζέσου;

Τζέσου : Ναι. Εσύ είσαι η επικεφαλής του συνδέσμου.

Εύη : Είμαι επικεφαλής για τυπικούς λόγους, η δουλειά μας είναι ομαδική.

Ηλίας : Δεν είναι έτσι και το ξέρεις. Η πρωτοβουλία για την πρώτη χρηματοδότηση από το πρόγραμμα ανθρωπιστικής βοήθειας ήταν δική σου. Εσύ ανακάλυψες το πρόγραμμα, το έτρεξες και έτσι συνεχίζουμε.

Εύη : Με τη δική σας συνεισφορά, ο καθένας στον τομέα του.

Ηλίας : Εύη ξέρεις τι εννοώ. Είσαι πάντα στην πρώτη γραμμή, διεκδικείς συνεχώς ώστε να έχουμε πόρους, δεν γίνεται να μην εμφανιστείς στην τελετή. Πρόκειται για την αναγνώριση των κόπων σου.

Εύη : Χαίρομαι για τη βράβευση αλλά δεν είναι το ζητούμενο και επιπλέον νιώθω άβολα. Θα στέκομαι αμήχανα και θα χαμογελάω σαν χαζή. Άσε που θα πρέπει να βγάλω και λόγο και θα αρχίζω να τραυλίζω και να ιδρώνω. Θα πας εσύ Τζέσου ως εκπρόσωπος του συνδέσμου και υπεύθυνη των δημοσίων σχέσεων.

Τζέσου : Όπως θέλεις.

Ηλίας : (στην Τζέσου) Δυσκολεύτηκε να σε πείσει βλέπω.

Τζέσου : Έχεις κάποιο πρόβλημα;

Ηλίας : Έχω. Το βραβείο ανήκει στην Εύη και πρέπει να το παραλάβει εκείνη.

Τζέσου : Αφού δεν θέλει. Φταίω εγώ για αυτό; Εύη!

Εύη : Αφήστε το βραβείο. Έχουμε με πιο σοβαρά θέματα να ασχοληθούμε.

Τζέσου : Συμφωνώ. Το ντοσιέ με την τελευταία χρηματοδότηση που το έχεις;

Εύη : Ακριβώς πίσω σου. Το κόκκινο.

Ανοίγει το ντοσιέ και βρίσκει το έντυπο της χρηματοδότησης.

Τζέσου : Σε έξι μήνες είναι η τελευταία δόση που θα εκταμιεύσουμε, θα έχουμε πρόβλημα. Ήδη θα πρέπει κάποιες από τις ιατρικές υπηρεσίες στη στέγη ανηλίκων και στο γηροκομείο να περικοπούν. Θα ακολουθήσουν και οι οικογένειες. Για να μην μιλήσω για τους άστεγους.

Εύη : Όχι μην προχωρήσεις σε περικοπές, έχω επικοινωνήσει με το υπουργείο για να υποβάλουμε πρόταση σε ένα νέο πρόγραμμα.

Ηλίας : Ευτυχώς που το εντόπισες. Όσο πάνε και λιγοστεύουν οι ανθρωπιστικές δράσεις, έχουν κάνει πολλές περικοπές σε ευρωπαϊκό επίπεδο.

Εύη : Ναι το γνωρίζω, τώρα δίνεται προτεραιότητα στο κλίμα.

Τζέσου : Περισσότερες δράσεις για το κλίμα, λιγότερες για μας.

Ηλίας : Το πρόβλημα είναι διεθνές και όταν δεν υπάρχει χρήμα, το πρώτο που κόβουν είναι τα προγράμματα. Χρόνια τώρα το ξέρουμε.

Εύη : Το γραφείο του πρωθυπουργού μόνο...

Ηλίας : Όντως αν ήθελαν θα μπορούσαν να διαθέσουν εθνικά κονδύλια. Με την ευκαιρία της βράβευσης θα μπορούσες ίσως να-

Εύη : Εντάξει Ηλία κατάλαβα. Άσε θα το σκεφτώ.

Ηλίας : (στην Εύη) Πάντως έχεις σοβαρό λόγο να πας εσύ. Τι λες Τζέσου;

Τζέσου : Ναι βέβαια. Έχουμε ανάγκη οποιονδήποτε οικονομικό πόρο από όπου και αν προέρχεται. Ευρωπαϊκά προγράμματα, εθνικά κονδύλια, ιδιωτική χορηγία, διαφορετικά θα συρρικνωθούμε και στην περίπτωση που δεν μας κλείσουν, θα μας τσουβαλιάσουν μαζί με άλλες οργανώσεις. Οπότε χαθήκαμε.

Εύη : Τουλάχιστον να μην χαθεί η βοήθεια προς τους ανθρώπους και τις οικογένειές τους.

Τζέσου : Ναι, αλλά ο σύνδεσμος δεν θα λειτουργεί όπως τώρα και εμείς θα πάρουμε πόδι από εδώ. Άλλοι θα συντονίζουν τις δράσεις.

Εύη : Δεν θα χαθούμε και πάλι θα προσφέρουμε τη βοήθειά μας όπου κι αν βρεθούμε.

Τζέσου : Πολύ ρομαντική είσαι. Έξω από δω μάς περιμένει το τίποτα. Τόσα χρόνια χαμένα.

Ηλίας : Πώς το λες αυτό; Κάθε μέρα υπάρχουν άνθρωποι που χάρη σε εμάς ελπίζουν.

Τζέσου : Δύο ρομαντικοί. Ωραία είναι τα λόγια αλλά η πραγματικότητα είναι άγρια. Δεν είμαστε πια φοιτητές όπως πριν δεκαπέντε χρόνια, μεγαλώσαμε, δεν γίνεται να ξεινήσουμε και πάλι από το μηδέν.

Εύη : Όλα θα πάνε καλά.

Ηλίας : Μια χαρά τα καταφέρνουμε και έτσι θα συνεχίσουμε superwoman.

Τζέσου : Πού το θυμήθηκες; Ο Ταμίρ με έλεγε έτσι.

Εύη : Ο Ταμίρ από τη στέγη ανηλίκων ε;

Τζέσου : Τον κυνηγούσαν με πέτρες και ξύλα κάτι τσογλάνια. Τους είχα δει όταν πλησίαζα στο φανάρι για να περάσω απέναντι. Ο καικομοίρης είχε λουφάξει σε μια γωνία και είχε βάλει τα χέρια του στο κεφάλι για να γλιτώσει απ' τα χτυπήματα. Βρέθηκα πίσω τους χωρίς να με πάρουν χαμπάρι και άρχισα να φωνάζω, ενώ κούναγα απειλητικά την τσάντα πάνω από τα κεφάλια τους. Τα έχασαν και το 'βαλαν στα πόδια.

Ηλίας : Ό,τι είχε ανοίξει η στέγη.

Τζέσου : Αμέσως μετά τον Ταμίρ δεν είχαμε φιλοξενήσει και τα ασυνόδευτα παιδιά από την πλατεία Βικτωρίας;

Ηλίας : Ήταν και η πρώτη μας επαφή με το υπουργείο για να εντοπίσουμε τους γονείς τους.

Εύη : Μας ζήτησαν το καταστατικό του συνδέσμου για να δουν ποιοι είμαστε.

Τζέσου : Δεν μας ήξερε κανένας.

Εύη : Δεν μας εμπόδισε να λειτουργήσουμε ωστόσο.

Τζέσου : Αυτά σκέφτομαι και παίρνω δύναμη. Γι' αυτό και πρέπει πάση θυσία να βρούμε πόρους. Φτάσαμε μέχρι εδώ με πολύ κόπο και προσπάθεια.

Ηλίας : Μην ανησυχείς superwoman θα τα καταφέρουμε, η Εύη ψάχνει για προγράμματα σε συνεργασία με τρίτες χώρες και μέσω του ΟΗΕ.

Εύη : Έχουμε αρκετές πιθανότητες. Ελπίζω.

[Σιωπή]

Ο Ηλίας κοιτάζει την Εύη που είναι όρθια και κβει βόλτες πάνω κάτω και την Τζέσου που συνεχίζει να δουλεύει στον υπολογιστή της Εύης.

Ηλίας : (στην Τζέσου) Γραφείο δικό σου δεν έχεις;

Τζέσου : Χάλασε η οθόνη μου και πρέπει να ενημερώσω κάποια από τα κοινόχρηστα αρχεία. Τι σε έπιασε πάλι;

Ηλίας : Θα χτυπάνε τα τηλέφωνα.

Τζέσου : Μην ανησυχείς τα έχω γυρίσει εδώ.

Χτυπάει το τηλέφωνο.

Τζέσου : (στον Ηλία) Έχεις και μαντικές ικανότητες;

Η Τζέσου το σηκώνει.

Τζέσου : Παρακαλώ; [...] Μάλιστα. Ναι και βέβαια θα μας ενδιέφερε. [...] Με την επικεφαλής εννοείτε [...] θα της το μεταφέρω και θα επικοινωνήσουμε μαζί σας. [...] Ναι άμεσα. Γεια σας και ευχαριστούμε.

Τζέσου : Μαντέψτε.

Εύη : Τι είναι;

Τζέσου : Είναι κάποιος που θέλει να κάνει δωρεά στον σύνδεσμο ένα ακίνητο.

Εύη : Αλήθεια; Αυτό είναι σπουδαίο!

Ηλίας : Ακίνητο, τι ακίνητο; Σου είπε σε ποια περιοχή;

Τζέσου : Δεν μου είπε λεπτομέρειες γιατί θέλει να κλείσει ραντεβού μαζί σου Εύη. Με την πρόεδρο!

Εύη : (γελώντας) Έτσι είπε;

Τζέσου : Ναι και μάλιστα μου το τόνισε.

Εύη : Ωραία κανόνισέ το. Ηλία σε θέλω στη συνάντηση γιατί μπορεί να τεθούν και θέματα νομικής φύσης.

Ηλίας : Κανένα πρόβλημα.

Τζέσου : (και στους δύο) Για πότε να του πω;

Εύη : Όποτε μπορεί πες του. Απόγευμα μόνο μην κλείσεις.

Ηλίας : Συνεχίζεις και κάνεις εσύ τη διανομή στο γηροκομείο;

Εύη : Ναι, θα τους πάω και μερικά βαζάκια με μαρμελάδα νεράντζι.

Τζέσου : Δεν είναι και πολύ υγιεινή πάντως η μαρμελάδα. Τόση ζάχαρη σε γέρους ανθρώπους.

Εύη : Με στέβια τη φτιάχνω.

Τζέσου : (στην Εύη) Αφού γίνεται η διανομή από τους εθελοντές, γιατί πηγαίνεις εσύ;

Εύη : Υπάρχουν κάποιοι που δεν έχουν κανένα φίλο ή συγγενή εδώ. Τους κάνω λίγη παρέα.

Ηλίας : Μακάρι να το κάναμε και εμείς αυτό.

Εύη : Είστε εδώ όλη τη μέρα σχεδόν, δεν είναι εύκολο.

Ηλίας : Και εσύ το ίδιο.

Τζέσου : Αύριο τελικά;

Εύη : Ηλία;

Ηλία : Αύριο.

Η Τζέσου πληκτρολογεί, ο Ηλίας ξανακοιτάζει τα χαρτιά του και η Εύη κοιτάζει έξω από το παράθυρο.

Εύη : 20 βαζάκια σίγουρα.

Στιγμαία σσκότιση.

2η Σκηνή

Στο γραφείο της Εύης, εκείνη είναι μπροστά στον υπολογιστή και ο Ηλίας κάθεται στο γραφείο συσκέψεων με το laptop και έχει χαρτιά που διαβάζει μπροστά του.

Εύη : Θα έχουμε παραλαβή.

Ηλίας : Πότε;

Εύη : Σε τρεις – τέσσερις μέρες.

Ηλίας : Ωραία. Θα ενημερώσω. Τι θα είναι;

Εύη : Φαρμακευτικά.

Ηλίας : Τα τρόφιμα;

Εύη : Δεν ενημέρωσαν ακόμα. Μπορεί και αυτή την εβδομάδα.

Ηλίας : Όχι την ίδια μέρα ελπίζω και τρέχουμε και δεν προλαβαίνουμε.

Εύη : Τους εθελοντές να ενημερώσουμε.

Ηλίας : Ναι βέβαια, θα το φροντίσω.

Εύη : Θα στείλω email στον υπεύθυνο διανομής για τα τρόφιμα, να τα φέρουν την επόμενη εβδομάδα.

Η Εύη πληκτρολογεί στον υπολογιστή της, ο Ηλίας είναι σκυμμένος στα χαρτιά μπροστά του.

Η Εύη σταματά να πληκτρολογεί και κοιτάζει τον Ηλία.

Εύη : Νιώθω άσχημα.

Ηλίας : Πώς είπες;

Εύη : Έπρεπε να επιμείνω να έχεις δικό σου γραφείο.

Ηλίας : Σε ενοχλώ μήπως;

Εύη : Όχι, το αντίθετο, νιώθω όπως τότε στη σχολή. Έτσι καθόμασταν και κάναμε τις εργασίες, με την Τζέσυ να βάζει τέρμα τη μουσική γιατί τη βοηθούσε στη συγκέντρωση.

Ηλίας : Ναι εκείνη συγκεντρωνόταν και εμείς φορούσαμε ωτοασπίδες. Πώς σου ήρθε το θέμα του γραφείου;

Εύη : Είναι αλλιώς να έχεις ένα δικό σου χώρο και να μη γυρνάς από γραφείο σε γραφείο λες και είσαι κανέννας πλασιέ.

Ηλίας : Τι να το κάνω το γραφείο; Αφού όλα υπάρχουν εδώ (*δείχνει το laptop*). Έγγραφα, οικονομικές καταστάσεις, τα έχω πάντα μαζί μου και καλύτερα, αφού δεν ξέρω πού θα βρεθώ ανά πάσα στιγμή. Θυμάσαι, πέρυσι που έφυγα άρον – άρον ένα απόγευμα για την Κω;

Εύη : Πώς δεν το θυμάμαι. Δεν υπήρχε άλλος να βοηθήσει την κατάσταση. Ούτε από το υπουργείο, ούτε από καμία ΜΚΟ.

Ηλίας : Είδες;

[Μικρή σιωπή]

Η Εύη δείχνει σκεπτική.

Εύη : Πιστεύεις ότι ζούμε μια κανονική ζωή;

Ηλίας : Κανονική λέγοντας;

Εύη : Ότι ζούμε όπως οι φυσιολογικοί άνθρωποι.

Ηλίας : Είμαστε φυσιολογικοί άνθρωποι;

Εύη : Ειρωνεύεσαι;

Ηλίας : Δεν ειρωνεύομαι. Ρωτάω. Είμαστε;

Εύη : Η Τζέσυ με έβαλε σε σκέψεις. Ανησυχεί για το μέλλον. Σκέφτεσαι το μέλλον;

Ηλίας : Δεν προλαβαίνω το παρόν.

Εύη : Αυτό ακριβώς πάθαμε. Τρέχουμε να προλάβουμε το παρόν και το μέλλον είναι σαν να μην υπάρχει.

Ηλίας : Οι δικοί μου, ήταν προσκολλημένοι στο μέλλον πιο πολύ από το παρόν. Έφυγαν από τη χώρα τους, ξεκίνησαν τη ζωή τους εδώ από την αρχή. Έκαναν οικογένεια και εξακολουθούν να ανησυχούν για μένα λες και είμαι έφηβος. Σε πρήζουν και εσένα οι δικοί σου;

Εύη : Ευτυχώς όχι. Η μητέρα μου από τότε που πέθανε ο πατέρας έχει ανεξαρτητοποιηθεί. Ασχολείται με διάφορα. Ζωγραφική, κεραμική. Πηγαίνει στη λέσχη βιβλίου που έχουν δημιουργήσει στο χωριό, μέχρι και πιλάτες κάνει, και έτσι δεν μας φορτώνεται.

Ηλίας : Ο αδερφός σου μένει μαζί της;

Εύη : Όχι, εκείνος είναι στην πόλη.

Ηλίας : Δεν έτυχε να τους γνωρίσω. Δεν έρχονται ποτέ να σε δουν;

Εύη : Ναι, καμιά φορά.

Ηλίας : Την επόμενη φορά που θα έρθουν κανόνισε να βρεθούμε.

Εύη : Ναι βέβαια.

Η Εύη κάνει μασάζ στα μηνίγγια της.

Ηλίας : Πονοκέφαλος;

Εύη : Δυο μέρες.

Ηλίας : Από την αϋπνία είναι. Πόσες ώρες κοιμάσαι τελευταία;

Εύη : Τις τελευταίες δυο νύχτες ήμουν στο γηροκομείο.

Ηλίας : Απορώ πώς επιβιώνεις.

Εύη : Το είχα υποσχεθεί.

Ηλίας : Υπερβάλλεις.

Εύη : Μίλησα και με τους νοσηλευτές για τις ανάγκες που υπάρχουν.

Ηλίας : Ξεχνάς τις δικές σου ανάγκες.

Εύη : Τώρα εσύ υπερβάλλεις.

Ηλίας : Είσαι σίγουρη για αυτό;

Εύη : Τι θες να πεις;

Ηλίας : Ότι τελικά δεν είσαι ένας φυσιολογικός άνθρωπος.

Εύη : Εσύ;

Ηλίας : Τα ίδια με σένα μόνο που εγώ δεν μένω ξάγρυπνος στο γηροκομείο ή στη στέγη, αλλά κοιμάμαι όπου βρεθώ με το laptop αγκαλιά.

Εύη : Δεν ήμασταν παλιά έτσι.

Ηλίας : Υπήρξαμε φυσιολογικοί άνθρωποι όταν ήμασταν φοιτητές. Θυμάσαι; Τότε στα σακίδια αντί για laptop είχαμε δυο αλλαξιές ρούχα και παίρναμε τις θάλασσες και τα βουνά.

Εύη : Ταλαιπωρία κι αυτή.

Ηλίας : Ωραία ταλαιπωρία. Τότε είχες πονοκεφάλους από την ηλίαση.

Χτυπάει εσωτερική γραμμή, στο τηλέφωνο είναι η Τζέσυ.

Εύη : Ναι Τζέσυ. [...] Ποιος είναι; [...] Αυτός για τη δωρεά; [...] Σήμερα μου είχες πει; [...] Εντάξει, εντάξει. Πες του να περάσει.

Κλείνει το τηλέφωνο.

Εύη : Άκουσες. Και όπως κατάλαβες το ξέχασα τελείως.

Ηλίας : Αυτά κάνουν οι αϋπνίες.

Εύη : Μακάρι να πρόκειται για καλή περίπτωση.

Ηλίας : Θα δείξει.

Ακούγεται χτύπημα στην πόρτα.

Η Εύη σηκώνεται από το γραφείο και κατευθύνεται στην πόρτα για να καλωσορίσει τον άντρα.

Εύη : Παρακαλώ, περάστε.

Ανοίγει η πόρτα και μπαίνει ο άντρας. Η Εύη μόλις τον βλέπει παγώνει.

Γιώργος : (στην Εύη) Καλησπέρα σας. (κοιτώντας την έντονα και δίνοντας το χέρι του για χειραψία) Γιώργος Οικονόμου.

Η Εύη τον κοιτάζει παγωμένη. Ο Γιώργος περιμένει για τη χειραψία.

Γιώργος : Το όνομά σας;

Εύη : Ε; Α ναι, Εύη.

Γιώργος : (δίνοντας το χέρι του για χειραψία) Λοιπόν;

Η Εύη δίνει το χέρι της και κάνουν χειραψία. Ο Γιώργος κρατάει το χέρι της για λίγο το κοιτάζει εξεταστικά, και σαν να το τρίβει ελάχιστα με τον αντίχειρα. Η Εύη το τραβάει απότομα. Ο Γιώργος κοιτάζει το χέρι του σαν να θέλει να διαπιστώσει αν υπάρχει κάτι στα δάχτυλά του.

Ηλίας : (στην Εύη) Μα έχετε το ίδιο επώνυμο!

Γιώργος : Αλήθεια; (στην Εύη) Η οικογένειά σας από πού είναι;

Εύη : Απλή συνωνυμία.

Ηλίας : Μπορεί και να είναι καλός οiwνός.

Η Εύη και ο Γιώργος κοιτάζονται αρκετή ώρα. Ο άντρας την κοιτάζει εξεταστικά και η Εύη δείχνει παγωμένη.

Ο Ηλίας σηκώνεται και δίνει το χέρι του στον Γιώργο για χειραψία.

Ηλίας : Ηλίας Μαντού.

Γιώργος : Χάρηκα.

Κάνουν χειραψία.

Ηλίας : (δείχνοντάς μια από τις καρέκλες του τραπεζιού συνεδριάσεων) Παρακαλώ.

Ο Γιώργος κάθεται από τη μια πλευρά του τραπεζιού και απέναντί του κάθονται η Εύη με τον Ηλία.

Ο Γιώργος κοιτάζει την Εύη και εκείνη αποφεύγει να το βλέμμα του.

Ηλίας : Να σας προσφέρουμε κάτι;

Γιώργος : Όχι, τίποτα ευχαριστώ.

Ηλίας : Ωραία λοιπόν, ας ξεκινήσουμε. Εύη;

Εύη : Ναι. Επικοινωνήσατε μαζί μας για μια δωρεά. Θα θέλατε να μας πείτε περισσότερες λεπτομέρειες;

Γιώργος : Πρόκειται για ένα ακίνητο, το οποίο παλιά ήταν ελαιοτριβείο, σε ένα κτήμα 10 στρεμμάτων με ελαιόδεντρα.

Ηλίας : *(πληκτρολογώντας στο laptop)* Σε ποια περιοχή;

Γιώργος : *(κοιτάζοντας την Εύη)* Έξω από τη Μεσσήνη. Άγιος Δημήτριος λέγεται η περιοχή.

Ο Ηλίας κοιτάζει στο laptop την περιοχή από το google maps.

Ηλίας : Πρέπει να το εντόπισα. Βλέπω ότι είναι και παραθαλάσσιο. Την ξέρω την περιοχή, είναι πολύ ωραία. *(δείχνει στην Εύη την περιοχή)* Βλέπεις; Πρόκειται για όλο αυτό. Φαίνεται το κτίσμα και η έκταση γύρω γύρω.

Γιώργος : Δεν ξέρω αν έτυχε να επισκεφτείτε την περιοχή, αλλά τα τελευταία χρόνια έχει ταχείς ρυθμούς ανάπτυξης. Η συγκεκριμένη έκταση, είναι η μοναδική που έχει μείνει ανεκμετάλλευτη.

Ηλίας : Θα πρέπει να έχετε πολλές προσφορές.

Γιώργος : Πολλές. Όπως το είπατε.

Ηλίας : Πόσο κοστολογείται;

Γιώργος : Σε έναν μεσίτη που απευθύνθηκα, μου είπε ότι φτάνει τα 1.500.000 ευρώ. Οι προσφορές όμως, από ξένους κυρίως, φτάνουν τα 2.000.000.

Ο Ηλίας σφουρίζει επιδοκιμαστικά.

Εύη : Πρόκειται για μεγάλης αξίας δωρεά.

Ηλίας : Πραγματικά μεγάλης αξίας. Πώς και αποφασίσατε να το δωρίσετε στον σύνδεσμό μας;

Γιώργος : Πρόκειται για την αδερφή μου.

Η Εύη κάνει μασάζ στα μηνίγγια της.

Ηλίας : Την αδερφή σας;

Γιώργος : Πέθανε όταν ήταν δεκατεσσάρων.

Ηλίας : Λυπάμαι πολύ. Αλλά... πώς και-

Γιώργος : Η αδερφή μου ήταν μαύρη, την είχαν υιοθετήσει οι γονείς μου δυο χρόνια πριν γεννηθούμε εγώ με τη δίδυμη αδερφή μου. Ο θάνατός της ήταν μεγάλο πλήγμα για όλους μας. Θέλουμε να κάνουμε αυτή τη δωρεά στη μνήμη της. Στο σύνδεσμό σας, που βοηθάει ανθρώπους που βρίσκονται σε ανάγκη. Πιστεύουμε ότι και εκείνη θα το ήθελε.

Ηλίας : Καταλαβαίνω.

Η Εύη έχει σταματήσει να κάνει μασάζ στα μηνίγγια της και κοιτάζει κάτω.

[Μικρή σιωπή]

Ηλίας : Εύη, θέλεις να-

Εύη : Σας τιμά αυτό που κάνετε, αλλά μήπως είναι υπερβολικό;

Γιώργος : Βρίσκετε;

Εύη : Πρόκειται για μεγάλο ποσό.

Γιώργος : Σας εμπιστεύομαι ότι θα πιάσει τόπο.

[Μικρή σιωπή]

Ηλίας : Ευχαριστούμε για την εμπιστοσύνη και τη γενναιοδωρία σας.

Γιώργος : Αν δέχεστε τη δωρεά, θα πρέπει να ενημερώσω και τους υπόλοιπους συμβαλλόμενους για να συνυπογράψουν. Πρόκειται για κληροδότημα από τον πατέρα μου και αφορά εκτός από μένα, τη μητέρα μου και την αδερφή μου... καταλαβαίνετε.

Εύη : Δεν το έχετε συζητήσει άρα.

Γιώργος : Δεν θα βρισκόμουν εδώ εάν δεν γνώριζαν.

Ηλίας : Ωραία.

Εύη : Προτείνω να μας δώσετε λίγο χρόνο να εξετάσουμε όλες τις σχετικές λεπτομέρειες και θα επικοινωνήσουμε μαζί σας.

Γιώργος : Όπως νομίζετε.

Ο Γιώργος σηκώνεται από την καρέκλα. Σηκώνονται και ο Ηλίας με την Εύη.

Ηλίας : *(δίνει το χέρι του για χειραψία στον Γιώργο)* Ευχαριστούμε πολύ για την προσφορά σας και εύχομαι εις το επανιδείν.

Κάνουν χειραψία.

Εύη : *(χωρίς να δώσει το χέρι της για χειραψία)* Γεια σας.

Κοιτάζονται για λίγο και ο Γιώργος φεύγει.

Η Εύη πηγαίνει στο παράθυρο και κοιτάζει έξω.

Εύη : Έκοψε η κίνηση.

Ηλίας : Πώς είσαι;

Εύη : Γιατί ρωτάς;

Ηλίας : Ο πονοκέφαλος, σου πέρασε;

Εύη : Επιμένει.

Ηλίας : Πώς σου φάνηκε ο υποψήφιος δωρητής μας;

Εύη : Πώς να μου φανεί;

Ηλίας : Άκουσες τι ποσό μπορεί να πιάσει η δωρεά; 2.000.000 ευρώ.

Εύη : Μην ενθουσιαζόμαστε. Δωρεές από κληροδοτήματα που αφορούν οικογένειες, συνήθως δεν προχωράνε. Ένα μέλος να μην υπογράψει σταματάει η διαδικασία.

Ηλίας : Λες να μην συμφωνήσουν και οι άλλοι για τη δωρεά;

Εύη : Δεν ξέρω. Θα έλεγα να εξετάσεις και φορολογικά αν μας συμφέρει καθώς και ό,τι επιβαρύνει οικονομικά την όλη διαδικασία και το ξανασυζητάμε.

Ηλίας : Εντάξει. Φαντάζεσαι πάντως τι θα κάναμε με τόσα λεφτά; Όχι μόνο το πολυϊατρείο που σκεφτόμαστε, αλλά και την μονάδα μάθησης με τη βιβλιοθήκη στη στέγη ανηλίκων.

Η Εύη πηγαίνει πάλι στο παράθυρο και κοιτάζει έξω.

Ηλίας : Να σου φέρω ένα παυσίπονο;

Εύη : Τι είπες;

Ηλίας : Παυσίπονο, για το κεφάλι σου.

Εύη : Άσε, τον συνήθισα τον πόνο.

Στιγματαία σασκότιση

3η Σκηνή

Η Εύη κάθεται στο γραφείο της, ο Ηλίας στο τραπέζι συνεδριάσεων και η Τζέσου μόλις μπήκε μετά την επίσκεψη του Γιώργου Οικονόμου για να ενημερωθεί για τη δωρεά.

Τζέσου : Δύο εκατομμύρια ευρώ; Σοβαρολογείτε;

Ηλίας : Περίμενε.

Τζέσου : Γιατί;

Ηλίας : Δεν είναι σίγουρο. Μην ενθουσιαζόμαστε. Να το διερευνήσουμε πρώτα.

Τζέσου : Τι να διερευνήσουμε;

Ηλίας : Τα πάντα. Την πραγματική αξία του κληροδοτήματος, ό,τι τυχόν το επιβαρύνει φορολογικά και να βεβαιωθούμε ότι δεν πρόκειται για νομικά μπερδεμένη περίπτωση.

Τζέσου : Καταλαβαίνετε τι σημαίνει αυτή η δωρεά για τον σύνδεσμο;

Ηλίας : Εσύ τι λες;

Τζέσου : Εύη γιατί δεν μιλάς;

Ηλίας : Έχει πονοκέφαλο

Εύη : (κάνοντας κυκλικές κινήσεις στα μηνίγγια της) Δεν είναι εύκολη υπόθεση.

Τζέσου : Θα την κάνουμε. Έτσι δεν είναι Ηλίας;

Ηλίας : Θα κοιτάξω και θα σας πω.

Τζέσου : Γρήγορα όμως.

Ηλίας : Βασικό τώρα είναι, να σιγουρέψουμε ότι όλα τα μέλη της οικογένειας θα υπογράψουν τη δωρεά.

Τζέσου : Ας τους καλέσουμε εδώ να το διαπιστώσουμε.

Εύη : Όχι. Δηλαδή, δε νομίζω ότι χρειάζεται.

Τζέσου : Αν συζητούσαμε μαζί τους. Αν μας γνώριζαν από κοντά, ενδεχομένως και να βοηθούσε.

Ηλίας : Ας κάνω πρώτα την έρευνα και το κανονίζουμε.

Εύη : (κοιτάζοντας τον υπολογιστή της) Ωχ! Ετοιμαστείτε για επίσκεψη.

Ηλίας : Από ποιόν;

Εύη : Ποιους να λες. Θα μας επισκεφτεί κλιμάκιο της ειδικής υπηρεσίας ελέγχου από το πρόγραμμα.

Ηλίας : Τι θέλουν; Προχθές ήμουν εκεί και τους πήγα όλα τα τα στοιχεία με τις πληρωμές. Μάλιστα τα έλεγξαν μπροστά μου και τα βρήκαν εντάξει.

Εύη : Λένε ότι σύμφωνα με τη νέα οδηγία που τους ήρθε, θα πρέπει να γίνονται και επιτόπιοι έλεγχοι.

Ηλίας : Πότε θα έρθουν;

Εύη : Άγνωστο. Πρόκειται για αιφνιδιαστικούς ελέγχους.

Τζέσου : *(αναφέρεται στη δωρεά)* Εγώ λέω να μην το αργούμε, να κανονίσω ραντεβού.

Ηλίας : Τι ραντεβού; Δεν ακούς; Να μας αιφνιδιάσουν θέλουν.

Τζέσου : Α, ναι, βέβαια.

Εύη : Οπότε βρισκόμαστε σε επιφυλακή. Ειδικά εσύ Ηλία.

Ηλίας : Κατάλαβα.

Τζέσου : *(στον Ηλία)* Πότε θα ξέρεις;

Ηλίας : Για ποιο πράγμα;

Τζέσου : Για τα δύο εκατομμύρια.

Ηλίας : Ο νους σου εκεί εσένα! Το έχεις πάρει ζεστά ε;

Τζέσου : Γιατί εσείς όχι; Μην με τρελαίνετε!

Ηλίας : Είπαμε να σιγουρευτούμε πρώτα.

Τζέσου : Φανταστείτε να έρθουν στον σύνδεσμο αυτά τα λεφτά.

Ηλίας : Είπαμε εντάξει.

Η Τζέσου φεύγει.

Ηλίας : *(στην Εύη που κάθεται στο γραφείο της και πιάνει το κεφάλι της)* Γιατί το κάνεις αυτό στον εαυτό σου;

Εύη : Τι θες να πεις;

Ηλίας : Αφού δεν φεύγει ο πόνος.

Εύη : Είμαι και εγώ επίμονη όπως αυτός.

Ηλίας : Σε διαλύει όμως.

Η Εύη σηκώνεται από το γραφείο της και ανοίγει το παράθυρο.

Εύη : Έλα λίγο.

Ο Ηλίας πλησιάζει.

Εύη : Τις μυρίζεις;

Ηλίας : Ναι.

Εύη : Μέσα στην πόλη και το καυσαέριο κι όμως επιμένουν. Καρπίζουν. Ανθίζουν και μοσχοβολούν.

Ηλίας : Επίμονες κι οι νεραντζιές.

Ο Ηλίας την κοιτάζει έντονα στο πρόσωπο.

Εύη : Τι είναι;

Ηλίας : Το χρώμα σου...

Εύη : (ανήσυχη) Τι έχει το χρώμα μου;

Ηλίας : Δεν είναι καλό.

Εύη : Από το make up είναι. Φταίει η απόχρωση.

Ηλίας : Η κούραση και οι αϋπνίες φταίνε. Πρόσεχε.

Πηγαίνοντας η Εύη στο γραφείο της, ο Ηλίας την σταματάει πιάνοντάς της το χέρι.

Ηλίας : Υπόσχεςαι;

Εύη : Τι;

Ηλίας : Ότι θα προσέχεις... σε χρειαζόμαστε.

Εύη : Κι εγώ σας χρειαζομαι... είστε οικογένειά μου.

[Μικρή σιωπή]

Ηλίας : Πάω να ξεινήσω την έρευνα για το κληροδότημα, γιατί ποιος ακούει την Τζέσου. Έχει λαλήσει με αυτή την ουρανοκατέβατη δωρεά.

Εύη : Ουρανοκατέβατη. Ναι.

Ηλίας : Και σωτήρια. Έτσι και την πάρουμε.

Εύη : Αν υπογράψουν και οι τρεις.

Ηλίας : Μια συνάντηση πάντως μαζί τους, να καταλάβουμε τις προθέσεις τους, δεν είναι κακή ιδέα.

Εύη : Πρέπει να υποβάλω την πρότασή μας στο πρόγραμμα με τις τρίτες χώρες. Το deadline είναι μεθαύριο.

Ηλίας : Προβλέπεται ξενύχτι δηλαδή και σήμερα.

Εύη : Δεν θέλω να το αφήσω τελευταία στιγμή. Αύριο σκοπεύω να την υποβάλω.

Ηλίας : Κατάλαβα. Σε αφήνω να δουλέψεις.

Ο Ηλίας φεύγει.

Η Εύη παίρνει από την τσάντα της το make up. Πηγαίνει στο παράθυρο, το ανοίγει, κοιτάζεται στο καθρεφτάκι και το απλώνει σχολαστικά σε όλο της το πρόσωπο.

Στιγμαία συσκότιση.

4η Σκηνή

Η Τζέσου κάθεται στο γραφείο της Εύης και δουλεύει στον υπολογιστή της. Μπαίνουν η Εύη και ο Ηλίας.

Τζέσου : Πώς πήγε η επίσκεψη στην στέγη; Όλα εντάξει;

Εύη : Τακτοποιήθηκαν μια χαρά τα παιδιά που ήρθαν την προηγούμενη εβδομάδα. Ξέρεις τι σκεφτήκαμε; Στις γιορτές, τα δώρα για τους ηλικιωμένους στο γηροκομείο να τα δώσουν τα παιδιά της στέγης. Να οργανώσουμε μια γιορτή για όλους. Δεν θα είναι ωραία;

Ηλίας : Με ειδοποίησαν ότι θα έρθουν και από τα σχολεία της περιοχής, να πουν τα κάλαντα.

Εύη : Ευκαιρία να γνωριστούν και τα παιδιά μεταξύ τους.

Η Τζέσου δουλεύει στον υπολογιστή.

Τζέσου : Θέλουν να επισκεφτούν τη στέγη και από την υπηρεσία μετανάστευσης, για να δώσουν ευχές.

Ηλίας : Από ευχές χορτάσαμε. Καμία χρηματοδότηση θα μας δώσουν;

Εύη : Θα επικαλεστούν πάλι τις περικοπές από το υπουργείο οικονομικών.

Ηλίας : Τις δημόσιες σχέσεις τους όμως θέλουν να τις κάνουν και να βγαίνουν χαμογελαστοί στις φωτογραφίες.

Τζέσου : Αναγκαιές είναι κι αυτές. Γίνεται γνωστό το έργο μας και αποκτά κύρος ο σύνδεσμος. Μου ζήτησαν να τους γράψω λίγα λόγια για τους δημοσιογράφους.

Ηλίας : Μπράβο. Άντε και τον λόγο του υπουργού.

Τζέσου : Ας μας επισκεφτεί και εγώ του γράψω και τις ομιλίες του στη Βουλή.

Εύη : Ωραία, οπότε αναλαμβάνεις εσύ.

Τζέσου : Δεν θα είσαι να τους υποδεχτείς;

Εύη : Είπαμε, θα κάνεις ότι χρειάζεται, μην με μπλέκεις.

Τζέσου : Όπως θες.

[Μικρή σιωπή]

Ηλίας : Γιατί είσαι εδώ;

Τζέσου : Χάλασε πάλι η οθόνη και έχει έρθει ο τεχνικός. Ξέρετε τι σκεφτόμουν; Δεν μας επισκέφτηκαν από την ειδική υπηρεσία ελέγχου. Λέτε να μας ζέχασαν;

Εύη : Από ό,τι ξέρω, κάθε μέρα επισκέπτονται και μια οργάνωση. Δεν έχει έρθει ακόμα η σειρά μας φαίνεται.

Ηλίας : Πάντως, όταν πήγα εκεί, τους άκουσα να λένε για περικοπές στα προγράμματα.

Εύη : Βοήθειά μας!

Τζέσου : (στον Ηλία) Εξέτασες το θέμα της δωρεάς;

Ηλίας : Α, ναι. Όλα εντάξει φαίνονται. Μάλιστα περιμένω σήμερα από τον συμβολαιογράφο να μου στείλει και τα έντυπα, να είμαστε έτοιμοι σε περίπτωση-

Τζέσου : Τέλεια! Καλά έκανα τότε και τους έκλεισα ραντεβού.

Εύη : Σε ποιους;

Τζέσου : Τους Οικονόμου.

Εύη : Πότε;

Τζέσου : Αύριο στις 12.

Εύη : Δεν είπαμε θα το συζητήσουμε πρώτα;

Τζέσου : Πήρε ο Οικονόμου και ζήτησε να έρθει με τα μέλη της οικογένειας που θα υπογράψουν.

Ηλίας : Όλους;

Τζέσου : Έτσι είπε.

Εύη : (στον Ηλία) Δεν μου είπες ότι ολοκλήρωσες την έρευνα.

Ηλίας : (στην Εύη) Δεν με ρώτησες. Αλλά τι σημασία έχει; Το θέμα είναι να δεχτούν να υπογράψουν όλα τα μέλη της οικογένειας τη δωρεά.

Τζέσου : Η διαίσθησή μου λέει ότι θα υπογράψουν. Και τότε...

Ηλίας : Ποιος σε πιάνει.

Τζέσου : Θα είναι ό,τι καλύτερο για το σύνδεσμο. Θα σταματήσουμε να ζητιανεύουμε. Λίγο είναι;

Ηλίας : Υπομονή μέχρι αύριο. Τουλάχιστον θα καταλάβουμε τις προθέσεις τους.

Εύη : Ωραία λοιπόν...προετοιμαστείτε και μου λέτε τι κάνατε.

Ηλίας : Τι θες να πεις;

Εύη : Θα πρέπει να λείψω αύριο. Δυστυχώς.

Τζέσου : Ξέχασέ το. Μού τόνισε ότι θέλουν να μιλήσουν μαζί σου.

Ηλίας : Πού έχεις να πας;

Εύη : Σε μια ημερίδα.

Τζέσου : Σε ποια; Δεν ήρθε καμία πρόσκληση.

Εύη : Μου έστειλαν προσωπική.

Ηλίας : Αν πρέπει να πας, αναβάλλουμε το ραντεβού και το κανονίζουμε μεθαύριο.

Τζέσου : Μιλάμε για δύο εκατομμύρια ευρώ! Αντί να τους κυνηγάμε κάνουμε και τους δύσκολους; Συμβαίνει κάτι που δεν ξέρω;

Εύη : Όχι βέβαια.

Τζέσου : Αύριο στις 12 λοιπόν.

Η Τζέσου μαζεύει τα χαρτιά της και ένα κλασέρ και σηκώνεται από το γραφείο της Εύης και φεύγει. Ο Ηλίας βγάζει το laptop και κάθεται στο τραπέζι συνεδριάσεων. Η Εύη είναι σκεπτική και κόβει βόλτες πάνω κάτω.

Ηλίας : Δεν θα καθίσεις; Ελευθερώθηκε η θέση σου.

Η Εύη συνεχίζει να περπατάει πάνω κάτω.

Ηλίας : Τι τρέχει;

Εύη : Έστειλα την πρότασή μας για το πρόγραμμα.

Ηλίας : Άντε, καλή μας επιτυχία.

Εύη : Δεν έχουμε πολλές πιθανότητες.

Ηλίας : Θα υπάρξουν κι άλλες ευκαιρίες. Μην ξεχνάμε και τη δωρεά άλλωστε.

Εύη : Θα δείξει.

Ακούγεται δυνατά το τραγούδι των R.E.M. losing my religion.

Ηλίας : Τι είναι αυτό;

Εύη : Η Τζέσου.

Μπαίνει στο γραφείο η Τζέσου χορεύοντας.

Ηλίας : Τι σε έπιασε;

Τζέσου : Έπεσα πάνω του και δεν κρατήθηκα. Θυμάστε;

Ηλίας : Καλοκαίρι πριν καμιά δεκαριά χρόνια.

Εύη : Στη Θάσο.

Τζέσου : Αφήστε τα αυτά. Ελάτε.

Χορεύουν και γελάνε ενθουσιασμένοι.

Τζέσου : Φανταστείτε τι γλέντι έχουμε να κάνουμε, όταν πάρουμε τα λεφτά.

Ο Ηλίας και η Τζέσου χορεύουν ξέφρενα ουρλιάζοντας από ενθουσιασμό. Η Εύη σταματάει να χορεύει, σοβαρεύει και μένει ακίνητη.

Στιγμαία ουσκότιση.

5η Σκηνή

Η Εύη κάθεται στο γραφείο της δουλεύει στον υπολογιστή και έχει πολλά κλασέρ ανοιχτά και είναι προσηλωμένη.

Ο Ηλίας κάθεται στο γραφείο των συσκέψεων και δουλεύει στο laptop. Κάθε λίγο και λιγάκι την κοιτάζει χωρίς να λέει κάτι.

Μπαίνει η Τζέσου.

Τζέσου : Αχ! Για να δούμε. Έφτασε η μεγάλη μέρα.

Η Εύη δεν αντιδρά συνεχίζει να δουλεύει.

Ηλίας : Ελπίζω να ξεκαθαρίσει το τοπίο σήμερα.

[Μικρή σιωπή]

Τζέσου : *(στην Εύη)* Τι κάνεις;

Πλησιάζει στο γραφείο της και κοιτάζει τα κλασέρ.

Τζέσου : *(στην Εύη)* Γιατί τα ενημερώνεις; Εγώ το κάνω αυτό.

Εύη : Το ξέρω. Σκέφτηκα να σε απαλλάξω από την ενημέρωση του μήνα.

Τζέσου : Έτσι με μπερδεύεις όμως! Μπορεί να γίνει λάθος και άντε μετά να ξανακάνω τους υπολογισμούς και την καταχώριση από την αρχή.

Εύη : Μην ανησυχείς, τα έλεγξα όλα από την πρώτη μέρα.

Τζέσου : Με τα νούμερα σε πιάνει αλλεργία.

Εύη : Να βοηθήσω θέλω.

Τζέσου : Αύριο αλλάζει ο μήνας. Η ενημέρωση γίνεται κανονικά το πρώτο 10ήμερο του επόμενου. Προς τι η βιασύνη; Συμβαίνει κάτι;

Εύη : Τι να συμβαίνει;

Κάθεται σε μια από τις δύο καρέκλες που βρίσκονται στο γραφείο της Εύης.

Τζέσου : Έχεις εντοπίσει λάθη και θέλεις να τα κάνεις εσύ, γιατί δεν μου έχεις εμπιστοσύνη;

Εύη : Πώς σου ήρθε;

Τζέσου : Δείξε μου πού έκανα λάθος. Θέλω να ξέρω!

Εύη : Κανένα λάθος δεν έκανες. Να βοηθήσω πήγα.

Ηλίας : Θα σταματήσετε;

Τζέσου : *(στον Ηλία)* Σε ενοχλούμε;

Ηλίας : Να βοηθήσει ήθελε. Μην τρελαίνεσαι.

Τζέσου : Τέλος πάντων (στην Εύη) Άστα τώρα. Θα συνεχίσω εγώ. Σε λίγο έρχονται τα δύο εκατομμύρια.

Ηλίας : Το έδεσες εσύ.

Τζέσου : Είπαμε, έχω καλό προαισθημα.

Η Εύη συνεχίζει να δουλεύει προσηλωμένη χωρίς να παίρνει μέρος στην κουβέντα.

Ηλίας : Με τα φαρμακευτικά εντάζει;

Τζέσου : Στον δρόμο είναι. Οι εθελοντές περιμένουν στην αποθήκη.

Ηλίας : Ωραία.

Η Τζέσου παίρνει από το γραφείο της Εύης τα κλασέρ.

Τζέσου : Άλλη φορά όταν θέλεις να βοηθήσεις να συνεννοούμαστε πρώτα. Εντάζει;

Η Τζέσου φεύγει.

Η Εύη γυρίζει πίσω της με την καρέκλα που έχει ροδάκια και ψάχνει κάποια άλλα κλασέρ. Παίρνει ένα, το ανοίγει, το διαβάζει και δουλεύει στον υπολογιστή.

Ο Ηλίας την παρατηρεί.

Ηλίας : Καλύτερα μην το κάνεις.

Εύη : Ποιο;

Ηλίας : Να μπλέκεις στις δουλειές της Τζέσου.

Εύη : Δεν είναι τίποτα...κάτι επιστολές.

Ηλίας : Τι τρέχει;

[Μικρή σιωπή]

Ηλίας : Θα πεις;

Η Εύη σταματάει να πληκτρολογεί.

Εύη : Ανησυχώ ... για τον σύνδεσμο.

Ηλίας : Έμαθες για κανένα κόψιμο στη χρηματοδότηση;

Εύη : Όχι, αλλά δεν έχουμε πολλές πιθανότητες με την πρότασή μας και τα περιθώρια στενεύουν.

Ακούγεται χτύπημα στην πόρτα μπαίνει η Τζέσου και ακολουθούν ο Γιώργος και η μητέρα του. Ο Ηλίας και η Εύη σηκώνονται από τις καρέκλες τους.

Τζέσου : (πρόσχαρη και ευγενική) Ακριβείς στο ραντεβού τους ο κύριος Οικονόμου, με τη μητέρα του και Ελένη Οικονόμου. Κυρία Οικονόμου να σας γνωρίσω τον Ηλία και την Εύη.

Ο Ηλίας πλησιάζει την Ελένη και κάνουν χειραφτία. Η Ελένη είναι ευγενική και χαμογελαστή. Η Εύη παραμένει όρθια στο γραφείο της και η Ελένη την πλησιάζει και της δίνει το χέρι της για χειραφτία κοιτάζοντάς τη στα μάτια δείχνοντας συγκινημένη.

Ελένη : Χαίρομαι πολύ που σας βλέπω.

Η Εύη δίνει το χέρι της προσπαθώντας να αποσύρει το βλέμμα της Ελένης.

Εύη : (ψελλίζει) Γεια σας.

Ηλίας : Παρακαλώ (δείχνοντας το τραπέζι συνεδριάσεων για να καθίσουν)

Η Ελένη τον προλαβαίνει και κάθεται σε μια από τις δύο καρέκλες στο γραφείο της Εύης, το ίδιο και ο Γιώργος.

Τζέσου : (στην Εύη και στον Ηλία) Για ό,τι χρειαστείτε με φωνάξτε.

Κλείνει το μάτι συνωμοτικά και στους δυο τους χωρίς να την δουν ο Γιώργος και η Ελένη.

Η Τζέσου φεύγει.

Η Εύη κάθεται στην καρέκλα της.

Η Ελένη κοιτάζει την Εύη και δείχνει συγκινημένη. Ο Γιώργος κοιτάζει την μητέρα του. Η Εύη αποφεύγει να τους κοιτάξει.

Ηλίας : Εύη, θες να-

Εύη : Θα προτιμούσα εσύ.

Ηλίας : Κυρία Οικονόμου, καταρχήν χαιρόμαστε πολύ που σας γνωρίζουμε. Και θα θέλαμε να σας ευχαριστήσουμε για τη γενναιόδωρη προσφορά σας στον σύνδεσμο μας, σε μια εποχή μάλιστα, που δεν σας κρύβουμε, αντιμετωπίζουμε σημαντικό οικονομικό πρόβλημα.

Γιώργος : Να λοιπόν άρα, που αυτή η δωρεά έρχεται την πιο κατάλληλη στιγμή.

Ηλίας : Αυτό να λέγεται.

Γιώργος : Οπότε μπορούμε να προχωρήσουμε. Φαντάζομαι ότι θα κάνατε την έρευνά σας και θα είδατε ότι όλα είναι νόμιμα και καθαρά. Δεν υπάρχει καμία επικρεμότητα.

Ηλίας : Ναι βέβαια όλα είναι εντάξει και από την πλευρά μας είμαστε έτοιμοι κι εμείς. Αρκεί βέβαια να συμφωνεί και η αδερφή σας.

Γιώργος : Σχετικά με την αδερφή μου-

Ελένη : (στον Ηλία) Συγγνώμη μήπως θα μπορούσα να έχω λίγο νερό;

Ηλίας : Ναι βέβαια. (παίρνει ένα ποτήρι από τον δίσκο που υπάρχει πάνω στο τραπέζι συνεδριάσεων και βάζει νερό από την κανάτα και το δίνει στην Ελένη)

Η Ελένη πίνει δυο – τρεις γουλιές και το δίνει στον Ηλία.

Ελένη : Σας ευχαριστώ πολύ. *(Κοιτάζει γύρω τον χώρο)* Ήθελα να σας ρωτήσω. Πόσο καιρό λειτουργεί ο σύνδεσμος;

Ηλίας : Πέντε χρόνια

Ελένη : Μόνο; Και έχετε καταφέρει τόσα πολλά!

Ηλίας : Παρακολουθείτε τις δράσεις μας.

Ελένη : Είναι λίγες οι οργανώσεις με τέτοιου είδους πρωτοβουλίες και ο σύνδεσμός σας τον τελευταίο χρόνο ακούγεται πολύ.

Ηλίας : Έχουμε δραστήρια επικεφαλής για αυτό.

Η Ελένη κοιτάζει την Εύη.

Ελένη : Μπράβο σας.

Εύη : Πρόκειται για ομαδική δουλειά.

Ελένη : *(στον Ηλία)* Συγγνώμη μήπως μπορείτε να ανοίξετε το παράθυρο;

Ηλίας : Ναι βέβαια. Ελπίζω να μην έχει πολύ θόρυβο από την κίνηση.

Σηκώνεται και ανοίγει το παράθυρο.

Ελένη : Πολύ καλύτερα ευχαριστώ.

Παίρνει μια βαθιά ανάσα, σηκώνεται από την καρέκλα της και πλησιάζει το παράθυρο και κοιτάζει έξω.

Ελένη : Το ήξερα! Νεραντζιές! Στο κέντρο της Αθήνας. Καταπληκτικό! Και είναι φορτωμένες νεράντζια.

Ηλίας : Δεν πάνε χαμένα. Η Εύη τα μαζεύει και φτιάχνει μαρμελάδες και γλυκό του κουταλιού.

Ελένη : *(κοιτάζοντας την Εύη)* Αλήθεια; Στα μέρη μας έχουμε όλων των ειδών τα εσπεριδοειδή. Τα νεράντζια είναι από τα αγαπημένα μου.

Γιώργο : Μητέρα...

Ελένη : Συγγνώμη για την φλυαρία. Στο προκείμενο λοιπόν.

Ηλίας : *(στην Ελένη)* Ναι. Λέγαμε για την κόρη σας, αν συμφωνεί να υπογράψει και ειείνη τη δωρεά.

Γιώργος : Η αδερφή μου...

Ανοίγει η πόρτα αυφινδιαστικά και μπαίνει η Τζέσου αγχωμένη.

Τζέσου : Συγγνώμη για την διακοπή, αλλά προέκυψε κάτι επείγον. *(στην Εύη και τον Ηλία)* Ήρθε το κλιμάκιο ελέγχου από την ειδική υπηρεσία.

Η Εύη και ο Ηλίας πετάγονται από τις καρέκλες τους.

Ηλίας : Συγχωρέστε με θα πρέπει να λείψω. Ελπίζω να μην καθυστερήσω. Θα μιλήσετε με την Εύη. Εύχομαι όλα να πάνε καλά.

Ο Ηλίας και η Τζέσου φεύγουν εσπευσμένα κλείνοντας την πόρτα πίσω τους.

Στιγμάια σασκότιση.

6η Σκηνή

Η Εύη είναι καθισμένη στο γραφείο της και δείχνει παγωμένη. Η Ελένη απλώνει το χέρι της στο μάγουλο της Εύης και το χαϊδεύει.

Ελένη : Αγάπη μου. Γιατί;

Η Εύη απομακρύνει το πρόσωπό της.

Ελένη : Τι έκανες στον εαυτό σου;

Η Ελένη σηκώνεται να την αγκαλιάσει, η Εύη πετάγεται από την καρέκλα και απομακρύνεται.

Ελένη : Πες μου. Θέλω να μάθω.

Εύη : Γιατί ήρθατε;

Γιώργος : Να κάνουμε τη δωρεά στον σύνδεσμο.

Εύη : Τι παιχνίδι παίζετε;

Γιώργος : Ποιος άρχισε το παιχνίδι;

Ελένη : Παρασκευή μου.

Εύη : Εύη.

Ελένη : Για μένα, είσαι η Παρασκευή μου.

Γιώργος : Γιατί το έκανες αυτό;

Εύη : Δεν έκανα τίποτα.

Γιώργος : Τίποτα το λες αυτό; (*πιάνει το χέρι της και της το δείχνει*) Είναι αυτό το χρώμα σου; Τι στο διάολο, συνέχεια σολάριουμ κάνεις; Καρκίνο θα πάθεις.

Εύη : Υπάρχουν και οι κρέμες.

Γιώργος : Ποιον κοροϊδεύεις; Τους άλλους ή τον εαυτό σου;

Ελένη : Μίλησέ μας. Τι συνέβη; Γιατί αυτή η αποξένωσή σου τόσα χρόνια, από τότε που μπήκες στο πανεπιστήμιο; Σταδιακά χάθηκες τελείως. Μόνο κάποια μηνύματα αραιά και πού. Ίσα που μας άφηνες να καταλάβουμε ότι ζεις. Ούτε μια φωτογραφία σου. Και τώρα βλέπω το γιατί. Κι όμως το δέχτηκα. Δεν σε κυνήγησα να σε βρω. Ήθελα να έρθεις από μόνη σου. Περνούσαν από το μυαλό μου διάφορα. Ότι μπορεί να είχες κάποιο μπλέξιμο. Έναν δεσμό που δεν ήθελες να μάθουμε. Μέχρι και λεσβία σκέφτηκα ότι μπορεί να ήσουν και να ντρεπόσουν να μας το πεις. Όσπου είδε στο ίντερνετ ο Γιώργος μια φωτογραφία σου, σε δημοσίευση που αφορούσε τον σύνδεσμο. Μια και μοναδική φωτογραφία που αν και δεν φαινόσουν καθαρά, ο αδερφός σου σε αναγνώρισε.

Εύη : Και χρησιμοποιήσατε την ιστορία με τη δωρεά για να με ξεσκεπάσετε. Μπράβο σας. Συγχαρητήρια.

Γιώργος : Σύνελθε. Αυτό που κάνεις είναι παρανοϊκό, δεν το καταλαβαίνεις;

Ελένη : Έχει σχέση με την Ελισάβετ;

Γιώργος : Με το θάνατό της;

Εύη : Η Ελισάβετ θα ζούσε αν δεν πέταγα την μπάλα στην άλλη άκρη.

Γιώργο : Μήλα παίζαμε. Εμένα προσπαθούσες να πετύχεις. Έφυγα από τη μέση και η μπάλα πετάχτηκε έξω από το κτήμα. Πήγε η καημένη να την πιάσει και γλίστρησε στον βράχο. Θα μπορούσα να ήμουν εγώ ή εσύ που να είχαμε το ατύχημα.

Ελένη : Αγάπη μου πόσες φορές πρέπει να σου πούμε ότι δεν έφταιγες εσύ, αλλά η καιιά η ώρα;

Εύη : Ήταν άδικο. Αγαπούσε τους ανθρώπους. Ήθελε να γίνει γιατρός. Όλο για αυτό μιλούσε. Θυμάμαι που είχε ζητήσει από τον μπαμπά να της αγοράσει εκείνο το βιβλίο για το ανθρώπινο σώμα και αφού αποστήθιζε τα όργανα και τις λειτουργίες του, μετά με έβαζε να της κρατάω το βιβλίο για να τα λέει απέξω.

Γιώργος : Όλοι πονέσαμε πολύ. Αυτό που έκανες εσύ όμως δεν είναι νορμάλ, πώς σου ήρθε;

Εύη : Δεν είναι νορμάλ; Και τι είναι νορμάλ; Να βλέπω να ζουν δίπλα μου άνθρωποι απεγνωσμένοι και αβοήθητοι και να προσποιούμαι όπως οι περισσότεροι ότι είναι αόρατοι;

Γιώργος : Ωραία να βοηθήσεις! Το χρώμα σου; Γιατί έπρεπε να το αλλάξεις;

Εύη : Γιατί έπρεπε να ζει. Να προσφέρει βοήθεια σε αυτούς τους ανθρώπους. Δικό της ήταν το όνειρο. Μπορεί να ακούγεται τρελό, αλλά δεν είναι. Αυτοί οι άνθρωποι, ήταν δικοί της άνθρωποι.

Γιώργος : Εμείς ήμασταν οι δικοί της άνθρωποι. Η οικογένειά της.

Εύη : Ναι. Ήμασταν η οικογένειά της, αλλά δεν το έβλεπαν όλοι έτσι. Και κάποιοι την έκριναν από το χρώμα της. Στεναχωριόταν γι' αυτό και ας μην το μοιραζόταν μαζί μας. Το καταλάβαινα. Όπως οι μετανάστες και οι πρόσφυγες. Θύματα και αυτοί προκαταλήψεων και διακρίσεων. Έπρεπε να είναι δίπλα τους. Θα τους συμπονούσε. Έπρεπε να γίνω εκείνη.

Γιώργος : Και εσύ; Πού βρίσκεσαι εσύ; Ανάστησες την Ελισάβετ και έθαψες την Παρασκευή.

Ελένη : Χάσαμε την Ελισάβετ μας και δεν γυρίζει πίσω. Δεν αντέχω να χάσω και σένα.

Γιώργος : Όταν σε εντόπισα, αποφασίσαμε με τη μητέρα να χρησιμοποιήσουμε το κληροδότημα για να πάρεις μια απόφαση.

Εύη : Να με ξεσκεπάσετε θέλατε.

Γιώργος : Αν θέλαμε κάτι τέτοιο θα γινόταν από την πρώτη φορά που ήρθα και δεν θα παίζαμε το θέατρο του παραλόγου σήμερα. Αλήθεια, οι συνεργάτες σου δεν ξέρουν τίποτα;

Εύη : Όχι. Τους γνώρισα όταν άλλαξα πόλη και έκανα το μεταπτυχιακό. Γνωριστήκαμε στο πανεπιστήμιο και συμμετείχαμε εθελοντικά στις δράσεις μιας οργάνωσης.

Γιώργος : Πώς λες να αντιδράσουν όταν μάθουν την αλήθεια;

Εύη : Και γιατί να την μάθουν; Εκτός κι αν σκοπεύετε να τους την αποκαλύψετε. Παραδέξου το. Για αυτό ήρθατε.

Ελένη : Σταματήστε. Σας μεγάλωσα μαθαίνοντας σας την αξία της ελεύθερης βούλησης. Σεβόμουν πάντα τις επιθυμίες σας και δεν σας πίεσα ποτέ για τίποτε. Έτσι λοιπόν και τώρα στην περίπτωση που αποφασίσεις να μην φανερωθείς, θα προφασιστώ στους συνεργάτες σου ότι δήθεν η κόρη μου δεν συμφωνεί με τη δωρεά και το θέμα θα λήξει εκεί. Αν αποφασίσεις όμως η δωρεά να δοθεί στον σύνδεσμο, τότε θα πρέπει να αποκαλύψεις ποια πραγματικά είσαι. Πριν κλείσω τα μάτια μου θέλω να είμαι σίγουρη ότι θα είσαι ευτυχισμένη. Όποια κι αν είναι η επιλογή σου.

Η Ελένη ανοίγει την τσάντα της, βγάζει ένα χαρτί.

Ελένη : (στην Εύη) Είναι μια σχολική έκθεση της αδερφής σου. Αναφέρεται σε σένα (δίνει στην Εύη το χαρτί)

Η Εύη παίρνει το χαρτί προσπαθεί να το ανοίξει αλλά δεν μπορεί γιατί τρέμουν τα χέρια της.

Το παίρνει ο Γιώργος και διαβάζει.

“Την αδερφή μου την λένε Παρασκευή είναι δύο χρόνια μικρότερή μου και την αγαπάω πολύ. Παίζουμε πολλά παιχνίδια μαζί και όταν το καλοκαιρι πηγαίνουμε στο χωριό κάνουμε ποδήλατο, πηγαίνουμε για μπάνιο και παίζουμε μήλα που μας αρέσει πολύ. Την αδερφή μου την θαυμάζω, γιατί παρόλο που είναι μικρότερη με υπερασπίζεται όταν καμιά φορά τα άλλα παιδιά μου λένε κακά πράγματα και με κοροϊδεύουν. Είμαι σίγουρη ότι όταν θα μεγαλώσει θα βοηθάει και θα προστατεύει όλους τους ανθρώπους που χρειάζονται βοήθεια.”

Η Εύη ακούει συγκινημένη και δακρύζει.

Ελένη : Μοιάζατε πολύ. Θέλατε τα ίδια πράγματα. Δεν χρειάζεται να είσαι όμως η Ελισάβετ, πρέπει να ξαναβρεις εσένα και να προχωρήσεις.

Γιώργος : Δεν είναι αργά να αναπληρώσουμε όλοι μας τον χαμένο χρόνο. Δώσε ένα τέλος.

Ελένη : (στην Εύη) Η απόφαση είναι δική σου και θα τη σεβαστούμε.

Εύη : Είναι σωτήρια αυτά τα λεφτά για τον σύνδεσμο.

Γιώργος : Στο χέρι σου είναι. Δες το σαν μια ευκαιρία να ξεκαθαρίσεις μέσα σου, τι βαρύνει περισσότερο.

Εύη : Τι θες να πεις;

Γιώργος : Τι είναι αυτό που μετράει πιο πολύ για σένα; Η ψεύτικη ταυτότητά σου και η ιδιότητά σου ως επικεφαλής του συνδέσμου ή να μπει στο ταμείο ένα τόσο μεγάλο ποσό ειδικά τώρα που υπάρχει οικονομικό πρόβλημα;

Εύη : Νομίζεις ότι ασχολήθηκα όλα αυτά τα χρόνια με τον εθελοντισμό και άλλαξα το χρώμα μου γιατί επεδίωκα κάποιο αξίωμα;

Γιώργος : Θα μπορούσες. Δεν είναι κατακριτέο, στο κάτω κάτω δουλεύεις και προσφέρεις.

Εύη : Σοβαρά τώρα; Είναι δυνατό να πιστεύεις κάτι τέτοιο;

Γιώργο : Γιατί; Με τον καιρό κάποια πράγματα αλλάζουν, μπορεί και εσύ να-

Εύη : *(νευριασμένα)* Κόφτο!

Ελένη : *(αυστηρά)* Γιώργο, σε παρακαλώ. *(στην Εύη)* Καταλαβαίνω ότι νιώθεις πιεσμένη, αλλά και για μας δεν ήταν εύκολο να πάρουμε την απόφαση να παραχωρήσουμε τα μερίδιά μας από το κληροδότημα για αυτή τη δωρεά. Το κάνουμε για σένα. Σκέψου το.

Η Εύη πηγαίνει στο γραφείο συνεδριάσεων και ανοίγει τον φάκελο με τα έντυπα της δωρεάς που είχε ετοιμάσει ο Ηλίας για την υπογραφή τους, τα διαβάζει και τα αφήνει πάλι πάνω στο γραφείο, πηγαίνει στο παράθυρο και κοιτάζει έξω.

Η Ελένη την πλησιάζει στέκεται δίπλα της και κοιτάζει και εκείνη έξω.

Ελένη : Εκτός από μαρμελάδα και γλυκό κουταλιού...

Εύη: Τι;

Ελένη: Δοκίμασες να φτιάξεις λικέρ;

Εύη : Ναι. Δεν βγήκε καλό.

Ελένη : Βρήκα μια καταπληκτική συνταγή στο ίντερνετ.

Εύη : Αλήθεια; Δεν ξέρω. Δεν πιστεύω πως θα πετύχει.

Ελένη : Δεν υπάρχει περίπτωση. Πίστεψέ με. Τουλάχιστον σ' αυτό.

Στιγμαία συσκότιση.

7η Σκηνή

Η Εύη κάθεται στο γραφείο της και τακτοποιεί κάποια κλασέρ στα ράφια που είναι πίσω της. Στο γραφείο της έχει πολλούς φακέλους. Μπαίνουν ο Ηλίας και η Τζέσου ανυπόμονοι.

Τζέσου : Τι έγινε;

Ηλίας : Δεν σας πρόλαβα τελικά.

Τζέσου : Τους είδα να φεύγουν και δεν πρόλαβα να τους χαιρετήσω. Λοιπόν;

Η Εύη συνεχίζει να τακτοποιεί τους φακέλους στο γραφείο της.

Τζέσου : Θα μιλήσεις; Θα ξανάρθουν ή τη χάσαμε τη δωρεά;

Ηλίας : Συνέβη κάτι; Είσαι καλά;

Εύη : Στο τραπέζι.

Ο Ηλίας κοιτάζει στο τραπέζι.

Ηλίας : Τι;

Εύη : Στον φάκελο.

Ο Ηλίας ανοίγει τον φάκελο και κοιτάζει τα χαρτιά.

Ηλίας : Υπέγραψαν τη δωρεά!

Τζέσου : Υπέγραψαν; Αλήθεια; Δεν το πιστεύω! Σας το έλεγα ότι είχα καλό προαισθημα. Το ήξερα! Το ήξερα!

Ηλίας : (έκπληκτος) Εδώ υπάρχουν τρεις υπογραφές.

Τζέσου : Τρεις;

Ο Ηλίας κοιτάζει την υπογραφή.

Ηλίας : (διαβάζει το όνομα της υπογράφουσας) Παρασκευή Οικονόμου. Εύη; Αυτή είναι η ...υπογραφή σου.

Ο Ηλίας την κοιτάζει εξεταστικά. Η Τζέσου απορημένη. Η Εύη δείχνει αμηχανία και ότι βρίσκεται σε δύσκολη θέση.

Ηλίας : (διαπιστωτικά) Δεν πρόκειται για συνωνυμία. Έτσι δεν είναι;

Τζέσου : Μα τι λες; Δεν καταλαβαίνω. Βουίζουν τα αυτιά μου.

Ηλίας : Πρόπει να μιλήσεις.

Η Εύη σηκώνεται από το γραφείο της.

Εύη : (πηγαίνοντας στο τραπέζι συνεδριάσεων) Καθίστε.

Κάθονται. Ο Ηλίας και η Τζέσου κάθονται απέναντί της.

Εύη : Είμαι το τρίτο μέλος της οικογένειας Οικονόμου που υπέγραψε τη δωρεά.

Τζέσου : Μισό λεπτό γιατί δεν πιάνω τι μας λες...δηλαδή ο Οικονόμου είναι αδερφός σου και η κα. Ελένη μητέρα σου;

Η Εύη κουνάει καταφατικά το κεφάλι.

Τζέσου : Περιμένε γιατί θα τρελαθώ τώρα. Δεν μας είχες πει ότι η μητέρα σου είναι από το Σουδάν;

Σιωπή.

Ηλίας : Εύη, εξήγησέ μας για τον Θεό! Πρέπει να μάθουμε. Να καταλάβουμε.

Σιωπή.

Τζέσου : Πέταξες τη βόμβα και τώρα μούγκα; Αν η μητέρα σου είναι λευκή και ο πατέρας σου λευκός. Εσύ; Δηλαδή το χρώμα σου; Τι χρώμα είναι αυτό; Γιατί δεν είσαι λευκή;

Ηλίας : Μήπως ο πατέρας σου ήταν μαύρος; Έτσι μπορεί να εξηγηθεί-

Τζέσου : Τι; Το χρώμα; Μας είχε πει ότι ο πατέρας της ήταν Έλληνας και η μητέρα της από το Σουδάν. Από τη στιγμή που η κα. Ελένη είναι Ελληνίδα και ο πατέρας της Έλληνας δεν προκύπτει από πουθενά το χρώμα της.

Ηλίας : Ηρέμησε. Μην προτρέχεις. Μπορεί να είναι και η Εύη υιοθετημένη.

Τζέσου : Κι ο αδερφός της; Μας είπε ότι έχει δίδυμη αδερφή. Αφού εκείνος είναι λευκός, άρα;

Ηλίας : Υπάρχουν περιπτώσεις που δίδυμα γεννιούνται με διαφορετικό χρώμα.

Τζέσου : Θα μιλήσεις επιτέλους; Το λιγότερο που μας χρωστάς είναι μια εξήγηση για όλη αυτή την κοροϊδία.

Εύη : Είμαι λευκή και ο Γιώργος είναι ο δίδυμος αδερφός μου.

Τζέσου : *(στον Ηλία)* Κατάλαβες τώρα; Είναι μασκαρεμένη από τότε που τη γνωρίσαμε. Όλα αυτά τα χρόνια. Για αυτό δεν γνωρίσαμε ποτέ τους δικούς της. Ήταν μέρος της πλεκτάνης, για να μην φανερωθεί.

Ηλίας : Μην βγάζεις βιαστικά συμπεράσματα. Εύη μπορείς να μας εξηγήσεις;

Εύη : *(ξεψυχισμένα)* Δεν ξέρω από πού να ξεκινήσω. Η Ελισάβετ.

Τζέσου : Ποια Ελισάβετ;

Εύη : Η αδερφή μου.

Τζέσου : Η αδερφή σου;

Ηλίας : Που έγινε στη μνήμη της η δωρεά.

Τζέσου : Όντως υπήρχε;

Εύη : Ναι.

Τζέσου : Και σίγουρα ήταν μαύρη;

Ηλίας : Τζέσου!

Τζέσου : Δεν είναι λογικό να αμφιβάλλω; Εδώ έχουν ανατραπεί όλα.

Εύη : Οι γονείς μου είχαν υιοθετήσει την Ελισάβετ δύο χρόνια πριν γεννηθούμε με τον Γιώργο. Όταν πέθανε, πονέσαμε όλοι πολύ. Κι όπως φαίνεται δεν κατάφερα ποτέ να το ξεπεράσω.

Τζέσου : Τι μας λες; Ότι άλλαξες το χρώμα σου για να γίνεις η Ελισάβετ;

Ηλίας : Πίστευες ότι θα την ζωντάνευες μέσα από σένα; Μα πώς σου ήρθε;

Εύη : Την πρώτη φορά που συμμετείχα σε μια εθελοντική δράση μιας νεοσύστατης οργάνωσης, περιστοιχίστηκα από ανθρώπους που μου τη θύμιζαν. Την έβλεπα στα πρόσωπά τους. Ήξερα ότι αν ζούσε, θα ήθελε να βρίσκεται εκεί. Μαζί τους. Να τους βοηθάει και να τους εμψυχώνει. Αυτό ήταν το όνειρό της. Να βοηθάει όσους έχουν ανάγκη. Και έπρεπε να το κάνει. Εικείνη. Έπρεπε εγώ, να γίνω εικείνη. Έπρεπε να ζει. Εγώ, σε εκείνο το παιχνίδι έστειλα την μπάλα στην άλλη άκρη του κτήματος. Εγώ, έπρεπε να την πιάσω. Εγώ έπρεπε να γλιστρήσω σε εκείνον τον βράχο. Εξαιτίας μου χάθηκε... *(πιάνει το κεφάλι της με απελπισία και κλείνει τα μάτια της).*

Ηλίας : Λυπάμαι πολύ Εύη.

Εύη : Ήταν άδικο.

Ηλίας : Και πήρες τη θέση της Ελισάβετ.

Παύση.

Τζέσου : Σίγουρα; Ή πίστευες ότι έτσι θα καταφέρεις να διεισδύσεις πιο εύκολα στις οργανώσεις;

Εύη : Να διεισδύσω; Τι εννοείς; Δεν καταλαβαίνω για τι πράγμα με κατηγορείς; Έχετε καμιά αμφιβολία για τις προθέσεις μου ή για τις πράξεις και τις ενέργειές μου όλα αυτά τα χρόνια; Πείτε μου! Ρωτάω και τους δυο σας!

Ηλίας : Όχι βέβαια. Ίσα ίσα.

Τζέσου : Ξέρεις τι δεν μπορούσα να εξηγήσω; Αυτή σου την τάση να δείχνεις συμπονετική, σε υπερβολικό βαθμό. Όλα αυτά τα ξενύχτια στην στέγη και στο γηροκομείο, έτρεχες για όλους και για όλα, σαν να ήθελες κάτι να αποδείξεις.

Ηλίας : Την κατηγορείς για το ενδιαφέρον της;

Τζέσου : Ναι, γιατί τώρα κατάλαβα ότι δεν ήταν πραγματικό, αλλά προσποιητό σαν το χρώμα της. Προερχόταν από κάτι ψυχολογικά άρρωστο. Η οσία Εύη, σε όλα σωστή και δίκαιη, αποδείχτηκε η χειρότερη ψεύτρα. Έχεις τουλάχιστον να μας δείξεις καμιά φωτογραφία να σε δούμε πώς πραγματικά είσαι χωρίς τα σολάριουμ και ό,τι άλλο έκανες για να μαυρίσεις;

Εύη : Καταλαβαίνω τον θυμό σου. Και έχετε κάθε δικαίωμα να με κατηγορήσετε για αυτό που έκανα. Όμως θέλω να σας βεβαιώσω, πως ποτέ δεν ήμουν ψεύτικη απέναντί σας. Σας ένιωθα και σας νιώθω οικογένειά μου.

Τζέσου : Στις οικογένειες δεν χωράνε ψέματα. Κι εσύ μας εξαπάτησες. Έχεις καταλάβει πως ειτός από εμάς εξαπάτησες όλους εκείνους που σε εμπιστεύτηκαν;

Η Εύη την ακούει με σκυμμένο το κεφάλι.

Ηλίας : Μην το συνεχίζεις Τζέσου. Εντάξει.

Τζέσου : Ναι ε; Να μην μιλήσουμε κιόλας. Εσύ πάντα έπαιρνες το μέρος της. Ακόμα και τώρα όμως; Πιστεύεις ότι αξίζει την εμπιστοσύνη σου; Θα το σκεφτόμουν στη θέση σου. Γιατί εγώ νιώθω προδομένη. Μας εξαπάτησε. Αυτή λευκή και παρίστανε μια από μας.

Ηλίας : Μην υπερβάλλεις. Δεν γνωριστήκαμε χθες. Είμαστε μαζί τόσα χρόνια και ξέρουμε ότι δεν έπαιξε ρόλο το χρώμα όταν βρεθήκαμε. Ήμασταν εμείς. Με τις προσωπικότητές μας και τους χαρακτήρες μας. Μην μπλέκεις το χρώμα. Και λευκή να την γνωρίζαμε πάλι θα ήμασταν μαζί.

Τζέσου : Μην είσαι τόσο σίγουρος. Καταλαβαίνεις ότι δεν ξέραμε τίποτα αληθινό για τη ζωή της;

Εύη : Αυτό που ζούσαμε μαζί. Αυτό ήταν η ζωή μου. Οι αγωνίες, τα ξενύχτια, οι χαρές, οι στενοχώριες. Και ήμουν πάντα ειλικρινής απέναντί σας. Και δεν ξέρω πώς θα ακουστεί, αλλά δεν ένιωσα ούτε μια στιγμή ότι σας προδίδω. Γιατί ήμουν πραγματικά εγώ. Ο εαυτός μου. *(κομπιάζει, προσπαθεί να μην κλάψει)* Συγγνώμη. Δεν ξέρω τι άλλο να πω.

Τζέσου : Νομίζεις ότι με ένα συγγνώμη καθάρισες και όλα θα γίνουν όπως πριν;

Εύη : Η δωρεά ανήκει στον σύνδεσμο και εγώ θα υποβάλω την παραίτησή μου.

Ηλίας : Σκέψου το. Μην παίρνεις βιαστικές αποφάσεις.

Εύη : Έκλεισα όλες τις ειδικότητες. Άλλωστε αυτή είναι και η συμφωνία με τους δικούς μου.

Τζέσου : Συμφωνία; Αυτό νομίζεις ότι είναι το πρόβλημα; Η όποια συμφωνία με τους δικούς σου; Φαντάζεσαι τι πλήγμα για την αξιοπιστία του συνδέσμου θα είναι, να διαρρεύσει ότι ένα από τα μέλη που υπέγραψε τη δωρεά, είναι η επικεφαλής του συνδέσμου που, ενώ λευκή, παρίστανε τη μαύρη; Αυτό δεν το σκέφτεσαι;

Εύη : Δεν θα διαρρεύσει τίποτα. Θα επικαλεστώ προσωπικούς λόγους για την παραίτηση και το θέμα με τη δωρεά θα προχωρήσει υπό πλήρη μυστικότητα. Θα το αναλάβει πληρεξούσιος δικηγόρος.

Η Τζέσου δείχνει να ηρεμεί.

Ηλίας : Επιμένω. Δεν χρειάζεται να παραιτηθείς. Θα βρεθεί λύση.

Εύη : Η απόφασή μου είναι οριστική.

Σηκώνεται πηγαίνει στο γραφείο της, παίρνει το έντυπο της παραίτησής και το αφήνει μπροστά τους.

Εύη : Η παραιτήσή μου. Στα κλασέρ στα ράφια είναι όλα τα οικονομικά στοιχεία αρχειοθετημένα σύμφωνα με τα έτη. Στους φακέλους είναι οι υποβολές των υποψηφιοτήτων μας για τις χρηματοδοτήσεις. Έχω ενημερώσει τον κοινόχρηστο φάκελο με όλα τα email και τηλέφωνα προσώπων και υπηρεσιών στο εσωτερικό και στο εξωτερικό για επαφές για χρηματοδοτήσεις και συνεργασίες. Συγγνώμη ειλικρινά. Ελπίζω κάποια στιγμή να με καταλάβετε και να με συγχωρήσετε.

Η Τζέσου σηκώνεται και φεύγει νευριασμένη.

Ο Ηλίας σηκώνεται και πλησιάζει την Εύη.

Εύη : Λυπάμαι πολύ.

Ηλίας : Τι θα κάνεις; Πού θα πας;

Εύη : Θα πάω στο χωριό, στη μητέρα μου, να ηρεμήσω και μετά θα δω τι θα κάνω. Λέω να βοηθήσω και στο σύλλογο γυναικών που φτιάχνουν παραδοσιακά προϊόντα. Ξέρεις, μέλι, γλυκά, μαρμελάδες.

Ηλίας : Η αλήθεια είναι ότι έχεις και μια προϊστορία στα γλυκά κουταλιού και τις μαρμελάδες.

Εύη : Δεν σου είπα, σκέφτομαι να εξασκηθώ και στο λικέρ.

Ηλίας : *(δείχνοντας έξω από το παράθυρο)* Με αυτά εδώ τα νεράντζια τι θα γίνει; Θα πάνε χαμένα;

Εύη : Αν τα μαζεύεις μπορείς να μου τα στέλνεις και τα βαζάνια που θα σου στέλνω να τα πηγαίνεις στο γηροκομείο. Είναι κάποιοι γλυκατζήδες που τρελαίνονται και θα τα περιμένουν.

Ηλίας : Πρώτη φορά σε βλέπω τόσο ήρεμη.

Εύη : Νιώθω ανακουφισμένη. Ήταν καιρός να πάρω μια απόφαση. Ευτυχώς με βοήθησαν οι δικοί μου σε αυτό. Θα μου λείψετε.

Ηλίας : Κάποια στιγμή θα χώριζαν οι δρόμοι μας. Δεν θα μέναμε και οι τρεις ισόβια στον σύνδεσμο. Αυτό δεν σημαίνει ότι θα χαθούμε.

Εύη : Εννοείται πως όχι. Στην αρχή βέβαια δεν θα είναι εύκολο να συνηθίσω, αφήνοντάς σας πίσω.

Ηλίας : Η ζωή έχει και τις ανατροπές της. Ένα είναι σίγουρο πάντως, ότι για όλους μας έρχεται η στιγμή που θα πρέπει να πάρουμε αποφάσεις για τη ζωή μας.

Εύη : Έχεις δίκιο. Έτσι είναι. Η Τζέσου... Το ξέρω δεν θα με συγχωρέσει. Να ξέρεις... σας αγαπώ.

Ηλίας : Κι εγώ... πολύ.

Κοιτάζονται και ο Ηλίας της χαϊδεύει το μάγουλο.

Ηλίας : Το χρώμα σου-

Εύη : Έπρεπε να σας είχα μιλήσει. Συγγνώμη.

Ηλίας : Άλλο θέλω να πω ... τι θα κάνεις;

Εύη : Θα σταματήσω τις κρέμες και σταδιακά θα επανέλθω στο φυσικό μου. Μηδενίζω που λένε και ξεκινάω από την αρχή. Οπότε όταν με ξαναδεις ίσως...να μην με αγαπάς πια.

Ηλίας : Είναι δυνατό να πιστεύεις ότι μπορεί να συμβεί αυτό;

Η Εύη αγκαλιάζει τον Ηλία. Μένουν αγκαλιασμένοι. Κοιτάζονται και φιλιούνται.

Στιγμαίο σκοτάδι.

8η Σκηνή

Στο γραφείο της Εύης κάθεται η Τζέσου και δουλεύει στον υπολογιστή. Μπαίνει ο Ηλίας μέσα.

Ηλίας : Έχεις επικοινωνήσει με την τροφοδοσία; Με πήραν από το γηροκομείο ότι δεν έγινε η παράδοση χθες το απόγευμα.

Τζέσου : Δεν έγινε; Αφού με είχαν διαβεβαιώσει. Καλά θα το δω.

Ηλίας : Βαλ' το σε προτεραιότητα.

Τζέσου : Εντάξει. Με τη διαδικασία εκταμίευσης των χρημάτων από τη δωρεά έχουμε κανένα νέο;

Ηλίας : Επικοινωνήσα με τον δικηγόρο, είναι θέμα ημερών.

Τζέσου : Άντε, επιτέλους. Να προχωρήσουμε με το πολυϊατρείο στην αρχή και μετά με τη βιβλιοθήκη στη στέγη. Καλά στα εγκαίνια θα γίνει χαμός. Μέχρι και στο γραφείο του πρωθυπουργού θα στείλουμε πρόσκληση. Τώρα που το σκέφτομαι, λέω στην εκδήλωση για την βράβευση, να το αναφέρω έτσι και με αφήσουν να μιλήσω μαζί του. Φαντάζεσαι διαφήμιση για τον σύνδεσμο; Κι έτσι μπορεί και να κερδίσουμε και κανένα κρατικό κονδύλι. Και μαζί με τη δωρεά θα είμαστε καλυμμένοι για αρκετό καιρό χωρίς να ζητιανεύουμε και να κυνηγάμε με το τουφέκι τις χρηματοδοτήσεις από τα προγράμματα.

Ηλίας : Μην ξεχνάμε από πού μας ήρθε η δωρεά.

Τζέσου : Όχι βέβαια. Δεν ξεχνώ το ψέμα και την υποκρισία.

Ηλίας : Πέρασε τόσος καιρός και ακόμα-

Τζέσου : Δεν πρόκειται να τη συγχωρήσω ποτέ.

Ηλίας : Μην είσαι αυστηρή μαζί της. Όλοι έχουμε τις αδυναμίες μας.

Τζέσου : Αδυναμία το λες εσύ αυτό που μας έκανε; Γιατί εγώ το λέω προδοσία.

Ηλίας : Δεν το έκανε σε εμάς αλλά στον εαυτό της. Δεν πήγε να μας εξαπατήσει. Και ξέρουμε πολύ καλά και οι δύο ότι χάρη στην Εύη δημιουργήθηκε ο σύνδεσμος. Στην αρχή αν θυμάσαι που δεν είχαμε τίποτα, εκείνη με προσωπικά της έξοδα κάλυπτε τις πρώτες ανάγκες σε υλικά. Ακόμα και στο σπίτι της φιλοξενούσε παιδιά και άστεγους μέχρι να βρεθεί ο χώρος που θα στεγαζόταν ο σύνδεσμος.

Τζέσου : Εμείς δεν κάναμε τίποτα δηλαδή; Όλα εκείνης;

Ηλίας : Και βέβαια κάναμε. Μην ξεχνάμε ότι οι πρωτοβουλίες ήταν δικές της όμως. Ακόμα και τώρα με τη δωρεά.

Τζέσου : Εγώ το βλέπω σαν αποζημίωση για την προδοσία της.

Ηλίας : Γιατί έχεις τόση εμμονή μαζί της; Είναι δυνατό να έχεις ξεχάσει πόσο καλές φίλες και συνεργάτιδες ήσασταν; Πόσες φορές στάθηκε στο πλευρό σου; Ξέχασες με την κρίση σκωληκοειδίτιδας που σε έπιασε και εκείνη έτρεξε και σε πήγε στο νοσοκομείο και ξημεροβραδιαζόταν δίπλα σου;

Τζέσου : Μα ακριβώς! Για αυτό με πονάει η προδοσία της περισσότερο. Επειδή την ένιωθα τόσο κοντά μου. Και εκείνη δεν μοιράστηκε μαζί μου τίποτα αληθινό. Ξέρεις μου έρχονται στο μυαλό καταστάσεις, που τότε δεν έδινα σημασία, αλλά τώρα εξηγούνται. Όπως όταν είχαμε πάει σε εκείνο το συνέδριο στη Ρώμη και μέναμε στο ίδιο δωμάτιο. Την είχα δει να κοιτάζεται ένα πρωινό στον καθρέφτη του μπάνιου και να απλώνει την ίδια κρέμα στο πρόσωπο και στο σώμα και όταν τη ρώτησα από περιέργεια τι κρέμα ήταν, μου είπε ότι ήταν μια αναπλαστική επειδή είχε ευαίσθητο δέρμα.

Ηλίας : Εγώ την είχα δει μια φορά που κοιτούσε τη φωτογραφία της Ελισάβετ και έκλαιγε. Τότε βέβαια δεν το ήξερα. Πρόλαβα να δω ένα μαύρο κορίτσι γύρω στα δεκατέσσερα. Την ρώτησα τι είχε και εκείνη έβαλε την φωτογραφία στην τσάντα της λέγοντας ότι ήταν η αδερφή ενός παιδιού από τη στέγη και είχε συγκινηθεί από την ιστορία της οικογένειας.

Τζέσου : Ποτέ δεν αναφερόταν στην οικογένειά της. Κάτι σκόρπιες κουβέντες μόνο. Τίποτα συγκεκριμένο.

Ηλίας : Το συζητήσαμε πολλές φορές. Είχε τους λόγους της. Αν με χρειαστείς θα είμαι μέσα, πάρε με στο εσωτερικό.

Τζέσου : Γιατί δεν κάθεται να δουλέψεις εδώ; Δεν με ενοχλείς.

Ηλίας : Καλύτερα μέσα.

Τζέσου : Ε βέβαια τώρα δεν είναι εδώ εκείνη.

Ηλίας : Τι θες να πεις;

Τζέσου : Ότι πάντα καθόσουν εδώ και δούλευες δίπλα της. Με περνάς για χαζή;

Ηλίας : Τι σε έπιασε;

Τζέσου : Νομίζεις ότι δεν είχα καταλάβει ότι ήσουν ερωτευμένος μαζί της; Εκείνη μπορεί να μην το καταλάβαινε, αλλά εγώ το ήξερα.

Ηλίας : Μην λες βλακείες.

Τζέσου : Καλά. Δεν επιμένω, αφού δεν θες να το παραδεχτείς. Αλλά έτσι είστε εσείς οι άντρες, κολλάτε εκεί που σας φτύνουν και φτύνετε αυτές που σας θέλουν.

Ηλίας : Μην ξεχάσεις την τροφοδοσία του γηροκομείου.

Τζέσου : Μην μου λες τι να κάνω, ξέρω καλύτερα. Υπάρχει κάτι που να έχω αναλάβει και να μην το έχω φέρει εις πέρας;

Ηλίας : Αλίμονο! Ξέρουμε ότι όλα τα κάνεις τέλεια καθώς και τη μανία σου για προβολή. Μπορεί και εγώ να μην μιλούσα αλλά έκανε μπαμ κι ας μην έδινε σημασία η Εύη.

Τζέσου : Πάντα ήσουν προκατειλημμένος απέναντί μου, γιατί δεν έβλεπες πέρα από τη μύτη σου. Με την Εύη πάντα συμφωνούσες σε όλα, για αυτό τώρα βγάζεις τόση χολή, γιατί εγώ πήρα τη θέση της και δεν μπορείς να το χωνέψεις.

Ηλίας : Πρώτα απ' όλα ποιον ρώτησες να πάρεις τη θέση της; Το καταστατικό προβλέπει συγκεκριμένη διαδικασία.

Τζέσου : Α ναι; Νόμιζα δεν θα είχες πρόβλημα.

Ηλίας : Το πρόβλημα δεν είναι δικό μου αλλά δικό σου. Που έβλεπες πάντα τον εαυτό σου στη θέση της Εύης. Οπότε τώρα που έφυγε, έθεσες τον εαυτό σου από μόνη σου επικεφαλής.

Τζέσου : Θεεσ εσύ;

Ηλίας : Κι αν ήθελα;

Τζέσου : Δεν το σκέφτηκα, γιατί γνωρίζω ότι η εμπλοκή σου στον σύνδεσμο αφορά τα οικονομικά και διαδικαστικά θέματα.

Ηλίας : Ναι. Νούμερα, τρέξιμο και χαμαλίκι. Τη λάντζα που λένε.

Τζέσου : Αν θες...να το συζητήσουμε. Αν και θα πρέπει να μάθεις πολλά...δεν θα είναι εύκολο. Θα σου δείξω όμως.

Ηλίας : Χαλάρωσε. Στα μετόπισθεν λειτουργώ καλύτερα. Έχω την ηρεμία μου.

Τζέσου : Να ξέρεις πάντως ότι δεν υπάρχει πρόβλημα. Αλήθεια. Αν θέλεις να-

Ηλίας : Καλύτερα θα ήταν να φύγω.

Τζέσου : Έχεις ραντεβού;

Ηλίας : Να φύγω από τον σύνδεσμο.

Τζέσου : Τι είπες; Γιατί; Για την θέση; Πάρτη. Σου είπα δεν με πειράζει.

Ηλίας : Έχω μιλήσει σε έναν πολύ καλό οικονομολόγο με μεγάλη εμπειρία σε ανάλογες οργανώσεις και ειδικό στις χρηματοδοτήσεις προγραμμάτων, που θέλει να φύγει από εκεί που είναι και να έρθει εδώ. Θα κανονίσω άμεσα ραντεβού.

Τζέσου : Όλα κανονισμένα λοιπόν. Και πότε περιμένεις να μου το πεις;

Ηλίας : Θα στο έλεγα αυτές τις μέρες.

Τζέσου : Φεύγεις λόγω εκείνης.

Ηλίας : Ξειόλλα. Το σκεφτόμουν καιρό. Πάντα ήθελα να ασχοληθώ με την εκπαίδευση. Υπάρχει μεγάλη ανάγκη στις δομές επανένταξης και θα αναλάβω την οργάνωση και την διδασκαλία κάποιων μαθημάτων διοίκησης και οικονομικών.

Τζέσου : Δεν είχες πει τίποτα.

Ηλίας : Δεν ήταν σίγουρο.

Τζέσου : Μένω μόνη μου δηλαδή. Με παρατήσατε.

Ηλίας : Δεν έγινε έτσι και το ξέρεις. Όπως και να ήταν τα πράγματα, κάποια στιγμή οι δρόμοι μας θα χώριζαν. Πρέπει να προχωρήσουμε.

Τζέσου : Δεν είναι εύκολο για αυτόν που μένει πίσω.

Ηλίας : Δες το σαν πρόκληση. Άλλωστε τι superwoman είσαι;

Τζέσου : Θα χρειαστεί κι άλλο κόσμος ο σύνδεσμος. Δεν θα είναι όπως πριν με τους τρεις μας. Θα υπάρχουν μεγαλύτερες ανάγκες και απαιτήσεις.

Ηλίας : Με τα χρήματα από τη δωρεά, θα έχεις μεγαλύτερη ευχέρεια να προσλάβεις προσωπικό.

Τζέσου : Πότε θα φύγεις;

Ηλίας : Σε κανένα μήνα υπολογίζω. Θα τηλεφωνήσω στον Γιάννη να περάσει αύριο να τον γνωρίσεις. Θα του πω να έρχεται κάθε μέρα για λίγες ώρες, ώστε να ενημερώνεται σιγά σιγά και να μπορώ να αποδεσμευτώ.

Τζέσου : Θα μου λείψεις.

Ηλίας : Εμένα ήδη μου λείπει αυτό που ζήσαμε οι τρεις μας. Όμως τέλειωσε. Ας προχωρήσουμε όλοι μας παρακάτω.

Η Τζέσου σηκώνεται από το γραφείο της για να τον πλησιάσει και εκείνη τη στιγμή χτυπάει το τηλέφωνο.

Τζέσου : Παρακαλώ; [...] Η κυρία Οικονόμου δεν είναι πλέον επικεφαλής του συνδέσμου. Μπορείτε να μιλήσετε μαζί μου. Τζέσου Χακίμ είμαι η ... *(κοιτάζοντας τον Ηλία)* νέα επικεφαλής [...] Από το γραφείο του πρωθυπουργού; [...] Ναι βέβαια, θα παρευρεθώ εγώ στην βράβευση [...] Θα ήθελα να σας ρωτήσω επί τη ευκαιρία αν θα μπορούσα να έχω λίγο χρόνο με τον κύριο Πρωθυπουργό, για να συζητήσουμε σχετικά με τον σύνδεσμο [...] Α θα με συνδέσετε με τον γραμματέα του [...] Ναι βέβαια ευχαριστώ πολύ. Περιμένω. *(στον Ηλία ενθουσιασμένη)* Θα μιλήσω με τον γραμματέα του πρωθυπουργού.

Ο Ηλίας χαμογελάει και φεύγει.

Ναι καλημέρα σας. Τζέσου Χακίμ επικεφαλής του συνδέσμου. Χαίρομαι πολύ που σας ακούω. Θα ήθελα να μεταφέρετε στον κύριο πρωθυπουργό, ότι είναι μεγάλη τιμή για τον σύνδεσμό μας η παρουσία του στην βράβευση. Παίρνουμε δύναμη για τις προσπάθειες που καταβάλλουμε. Θα ήθελα να σας παρακαλέσω, αν γίνεται, να μου δοθεί ένα 10λεπτο, όχι παραπάνω για να ενημερώσω τον κ. πρωθυπουργό σχετικά με τις δράσεις μας. Ξέρετε είναι πολύ σημαντικό να του μεταφερθεί, ότι υπάρχουν απλοί πολίτες που προχωρούν σε μεγάλες δωρεές. Αυτό κάτι δείχνει για τον σύνδεσμο. Καταλαβαίνετε. Μάλιστα μια τελευταία δωρεά θα μας επιτρέψει να ιδρύσουμε ένα πολυϊατρείο και μια βιβλιοθήκη στην στέγη ανηλίκων. Και όταν ολοκληρωθούν, θα ήταν μεγάλη μας τιμή να παρευρεθεί και στα εγκαίνια. [...] Ναι, ναι καταλαβαίνω ότι ο χρόνος του είναι πολύ πεισμένος και πολύτιμος, αλλά θα ήταν μεγάλη μας χαρά [...] Βέβαια έχουμε καιρό μέχρι τότε. [...] Εκείνο το 10λεπτο που σας ζήτησα θα το κοιτάξετε; Αχ σας ευχαριστώ πολύ!

Τέλος